ПРОМІНЬ

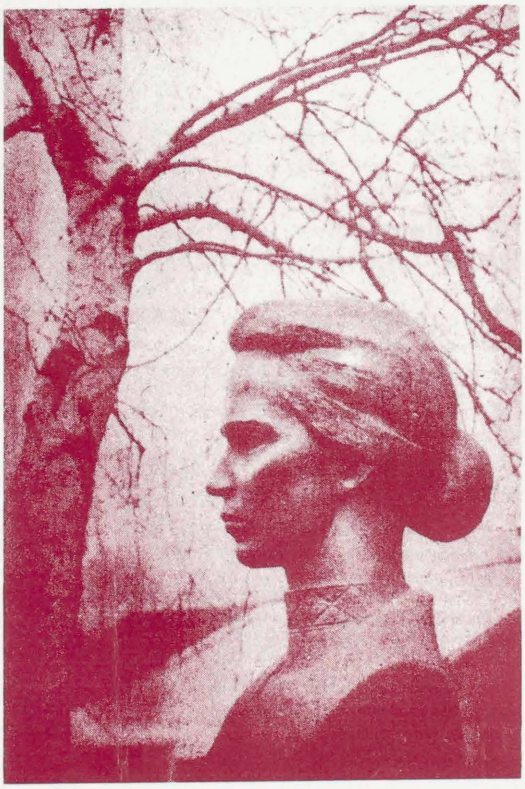

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

PROMIN

Ч. 1 ЛЮТИЙ 1995

No. 1 FEBRUARY 1995

ПРОМІНЬ

РІК XXXVI ЛЮТИЙ Ч. 2

видає

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць

Редактор .....Олена Гринь
Редактор англомовної частини .....Маруся Тарнавецька-Зурек
Адміністратор.....Сільвія Анклевич

PROMIN
842 Main Street, Winnipeg, Manitoba
Canada R2W 3N8
Tel.: (204) 589-5101 Fax.: (204) 586-3618

Річна передплата в Канаді $17.00
Передплата до інших країн.....$20.00
Одне число $2.00

Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN

VOL. XXXVI FEBRUARY No. 2

Published by
UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA
Monthly

Editor .....Olena Hryn
English Editor .....Marusia Tarnawecka-Zurek
Administrator .....Sylvia Anklewich

PROMIN
842 Main Street, Winnipeg, Manitoba
Canada R2W 3N8
Tel.: (204) 589-5101 Fax.: (204) 586-3618

Subscription in Canada.....$17.00
Other countries $20.00
Single copy $2.00

The editors reserve the right to edit submitted materials.

Pulication Mail
Registration No. 1925
International standard Serial number
ISSN 038021-40

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Manitoba, Canada

ЗМІСТ

Життя і культура
Спрямована у сьогодення 1
Галина Михальчук — "Холмщина" 2
Леся Українка в Гадячі 4
Громадська хроніка
35-ліття "Променя", відділ О. Кобилянської, Саскатун, Саск. 6
Відділ ім. Хариті Кононенко, Блейн Лейк — і Кридор 8
Провінційний з'їзд СУС (скорочено) Едмонтон, Альберта 9
Нова голова Провінційної Управи Союзу Українок на Альберту 10
Вшанування Архипресвітера Дмитра Фотія і добродійки Минодори 11
Зустріч з гостею з України, Лондон, Онт. 11
Раїса Одокієнко-Циган — Українцям Канади
Петро Гоць — Олена Пчілка 12
Річні збори відділу ім. Лесі Українки, Вінніпег, Ман. 13
Голова СУК О. Сушко відзначувала членство Союзу 14
Голова Централі СУК в Давфин, Ман. 15
Поправки до Різдвяних поздоровлень 15
Квіти незабутнім 16-19
Посмертні згадки: бл. п. Марія Марковська, бл. п. Іван Юрків (поправка), бл. п. Фрося Сивак (поправка), бл. п. Софія Винничук (поправка), бл. п. добродійка Минодора Фотій.
Різдвяні поздоровлення 20, 21, 22
Вісті з Централі 22

CONTENTS

News from the National Office 23
Prime Minister's Greetings 24
From Our Branches: Homecoming "35"– Zenovia Sakowsky 25
Current Affairs: Great Unpleasantness from Greater Celandine – Helen Raycheba 26
Publication of Hrushevsky History in English to Begin in 1995 27
In Memoriam: Patricia Bugera, Stephan Olineck, Kott family, Olena Pchilka Members 28
Health: PMS: It's not all in your Head 30
Reminder to Subscribers 30
Cultural Scene: My Ukrainian Family Connection 31
Easter Greetings 31
Recipe Corner: Appetizers – Ollia Waverick 32
Promin Press Fund 33

На першій сторінці обкладинки: пам'ятник Лесі Українки біля музею у Новоград-Волинському.

СПРЯМОВАНА У СЬОГОДЕННЯ

(На захист самостійности України і української мови)

Спрямована у сьогодення — це спомини українського письменника і громадського діяча Володимира Винниченка з часів творення української державности в 1917-21 роках і його реакція — лист відомому російському письменнику, соціал-демократу, Максиму Горсьому . Спрямована у сьогодення тому що всі ці турботи в Україні існують ще й сьогодні.

Отже, справа йде не про Союз України з Росією 1654 року, після якого Україна поступово очутилась в рабстві, а українська мова під забороною.

Справа йде про часи, коли при владі в Петербурзі стояли соціял-демократи після падіння царської влади.

Тоді то пробудились і українці після трьохсотлітнього сну та й стали вести переговори з Росією в справі Української держави.

Ось що пише Володимир Винниченко, який був на чолі української делегації від Центральної Ради.

"Вони без сміху, огиди, гніву не могли чути не то що про "федерацію", а й простецьку "автономію". Вони доводили нам, що ніякої автономії Україні не може бути. І це вони хотіли ніби для нашого добра. Україна — казали вони — ніяк не змогла б жити без найтіснішого поєднання з Росією.

І коли я годинами заспокоював, що українська демократія вже постарається якось улаштуватись у житті сама і захиститись од усяких сусідів, то вони ніяк не згоджувались з цим.

І коли я в другій делегації поїхав до Петербургу, то для мене, як голови її, та для ближчих товаришів моїх уже були приготовані "одиночки" в одній з петроградських тюрем.

Туди, на випадок нашої тупости й невміння зрозуміти альтруїзм наших "старших братів", вони мали посадити нас для роздуму й зрозуміння".

То ж з цієї розповіді вже видно, яка була співпраця російських соціал-демократів з українськими.

Як ми знаємо, справа всіх цих переговорів закінчилась тим, що Українська Народня Республіка видала IV Універсал: "Від нині Українська Народня Республіка стає самостійною, ні від кого незалежною суверенною державою Українського народу".

Легко було видати Універсал, та не легко було закріпити державу. Український народ мусів творити військо, яке на чолі з головним отаманом Симоном Петлюрою мусіло охороняти Українську республіку.

Тут на місці згадати і ентузіязм тих відважних юнаків-гімназистів, що загинули біля станції Крути в обороті Києва. Цей відважний чин ми згадуємо щороку, в Україні ж про це багато довідалось тільки тепер.

Та, оказується, ентузіязму не було вистачально. Навалою "найбільших демократів в світі", більшовиків, Українська Народня Республіка була повалена. Чи ж не так кинулись тоді російські демократи на Україну, як теперішні на Автономну Республіку Чечню?

Здавалося, що з цього всього нашому народові в Україні можна б було чомусь навчитися. На жаль, ще й сьогодні декого тягне до союзу з Росією.

Тому тепер, коли ми вже маємо свою, Богом дану, державу треба дуже розважливо ставитись до переговорів з Росією (до речі: Єльцин ще й досі не підписав у договорі про недоторканість кордонів України) як і до "статусу" російської мови в Україні.

Ще дещо в обороні мови. В 1928-му році Сергій Єфремов від Академії Наук звернувся до відомого російського письменника Максима Горького за дозволом перекласти його твори на українську мову. Горський відповів, що він уважає українську мову за

"искусственный язык" *(штучна або видумана мова — О.Г.)* і дозволу на переклад не дав. Так відомий письменник, соціялдемократ, охарактеризував українську мову.

То на якому місці стала б тепер українська державна мова після затвердження офіційного статусу російської мови?

Закінчимо цей допис відповіддю того ж В. Винниченка російським шовіністам: "І в якій би формі, чи то царсько-валуєвській, чи в демократично-федеративній, *(чи в російсько-шовіністичній, О. Г.)* ви не заперечували її *(українську самостійну державу, О. Г.)* й не кричали "Не было, нет и быть не может!" ми з тою самою непохитністю будемо вам відповідати і словом і чином:

Була, є і буде! ("Українські вісті", 1948)

P.S. Тут треба сказати, що В. Винниченко був пошанований українцями в Україні в періоді перед 2-ю світовою війною і був дуже непопулярний в діяспорі серед деяких груп українців після 2-ї світової війни.

О.Г.

———————

Галина Михальчук

ТОВАРИСТВО "ХОЛМЩИНА" І СВІТОВИЙ КОНҐРЕС УКРАЇНЦІВ ХОЛМЩИНИ І ПІДЛЯШШЯ

В 1990 р. у Львові зорганізовано суспільно-культурне товариство "Холмщина". Згодом товариство виникло в Луцьку, Сокалі, Володимир-Волинському, осередки в Кривницях, Рудні, Рівному, Городку. Програма діяльності це збереження історії, розвиток культурних надбань, традицій народнього побуту українців з Холмщини і Підляшшя, їх популяризація серед ширших кіл громадськості. Існують певні труднощі, але пожвавлення в громадській активності відчувається особливо при організаційній роботі для підготовки Світового Конґресу Холмщини і Підляшшя. Дуже важливим є об'єднати зусилля, скоординувати діяльність, бо мета є одна, а поки ще є люди, які пам'ятають свій рідний край, пережиті нищення українського народу, необхідно докласти зусиль і увіковічнити пам'ять про велику трагедію тих земель.

Попередні з'їзди холмщаків відбувались в подібних обставинах, проходили на вигнанні. У 1917 р. в Москві і Києві. Тоді царський уряд "евакував" українське населення Холмщини і Підляшшя, винищуючи і спалюючи обійстя вигнанців. В 1988 р. в Глен Спей, біля Нью-Йорку (США), відбувся з'їзд учнів Холмської гімназії. В 1992 р. організувався з'їзд у Холмі (Польща), вже з більшим успіхом. У 1994 р.організували величавий з'їзд у Львові і Холмі.

Завдання цього Конґресу — нав'язати і поглибити зв'язки між холмщаками і підляшуками з усього світу для вивчення і розповсюдження інформацій про цей край та його долю, виробити концепцію діяльності, провести наукові конференції з основних питань життя українців Холмщини і Підляшшя у 20 ст. Треба створити фонд допомоги для дослідження і видавничої спілки з проблем Холмщини і Підляшшя. Історія не повинна скінчитися на 1944 р., коли почалось масове вивезення українців, або 1947 р., коли було проведено депортацію, акцію "Вісла".

Для організації Конґресу був організований комітет, до складу якого увійшли: Йосип Романюк (голова), Олена Марухняк (секретар), Галина Бернацька-Самохваленко, Володимир Бойчук, Олександр Боровик, (Рівне), Микола Борачук (США), Володимир Гаврилюк, Мирослава Кавецька (Польща), Леонід Квітковський, Павло Кремінський (Польща), Григорій Купрянович (Польща), Лідія Левицька, Олексій Літковець, Олег Матвійчук, Василь Мельничук, Галина Михальчук (Канада), Володимир Піскорський, Володимир Приступа, Анісія Петришин (Сокаль), Віктор Ревуха (Луцьк), Віктор Робочок, Ніна Романюк, Євграф Романюк, Наталя Солонинка, Микола Филипчук, Ігор Щерба (Польща), Валентина Яблонська.

Гімназисти всіх класів 1940-1944 р.р. на Світовому Конгресі українців Холмщини.

Конгрес у Львові (Україна) і Холмі (Польща) відбувся в днях 17-21 вересня 1994 р. дуже величаво, на належному рівні. Було багато народу. Особливо зворушливим було відкриття Конгресу. Хор виконав молитву до Холмської Божої Матері і в цей момент молоді дівчата в українському вбранні внесли образи Холмської Божої Матері і Турковицької Божої Матері. Після офіційного відкриття слідувала наукова конференція. Дуже цікаво виступала Анісія Козій і говорила про історію Холмщини. Відтак покладено квіти до пам'ятників Т. Шевченка і М. Грушевського. Після обіду відведено час на спогади, інформації і прийняття документів. Зачитано список жертводавців. Після вечері відбувся гарний концерт.

У понеділок зорганізовано зустріч гімназистів Української гімназії у Холмі, які поділились своїми споминами і відбули наради. Після обіду була екскурсія по Львову. У вівторок виїхало 6 автобусів з учасниками Конгресу до Холма. Виїзд був спрощений, без заграничних паспортів, по списках. Багато людей мали можливість відвідати свої рідні села, могили іт.д.

Багато людей висіло в Грубишеві, два автобуси були направлені на Томашів, а решта поїхала до Холма. Розмістили всіх в гімназійній бурсі, а частину — в готелі. До Холма приїхав Архиєпископ Авель і Волинський Єпископ з Луцька. Служили Панахиду за діячів товариства "Рідна Хата". Всенічну до святої ікони Божої Матері в день свята Різдва Пресвятої Богородиці, покровительки холмської землі.

В середу служили святкову Літургію в день Різдва Пресвятої Богородиці, а після Служби Божої Єпископ Волинський вручив всім учасникам конгресу ікони Холмської Божої Матері. Учасники Конгресу поклали також квіти біля меморіяльної дошки М. Грушевському та співали пісню "Червона калина". Після обіду відбулась врочиста академія з нагоди 75-річчя товариства "Рідна хата" і концерт в приміщенні музею. У четвер роз'їхалися додому.

Закликаємо читачів і людей доброї волі допомогти матеріяльно розвиткові Товариства "Холмщина".

ЛЕСЯ УКРАЇНКА В ГАДЯЧІ

Як відомо, Леся Українка народилася в Новоград-Волинську 25 лютого 1871 року, її дитячі роки пройшли на Волині. Але і жителі Гадяцького району на Полтавщині вважають її своєю землячкою. Ім'я геніяльної поетеси тісно пов'язане з містом Гадяч — батьківщиною матері Олени Петрівни Драгоманової (письменниці Олени Пчілки). Протягом 1883-1906 років Леся Українка неодноразово відвідувала Гадяч, жила і писала тут свої полум'яні твори. Псевдонім "Леся Українка" Лариса Петрівна взяла від свого дядька — Михайла Петровича Драгоманова, історика і філософа, який також підписував свої твори "Українець".

Лесю Українку ще в дитинстві вабила батьківщина матері, яка з теплотою розповідала дочці про край, де зростала, мала там вірних друзів. Та чи не найвпливовіші були листи бабусі Єлизавети Іванівни Драгоманової, яка проживала в Гадячі. Її мова позначалася барвистістю полтавської говірки, щедро пересипаної місцевими прислів'ями і приказками. Вперше відвідала Гадяч Леся влітку 1883 року. Побувала на крутих схилах Псла, милувалася навколишніми мальовничими пейзажами, прислухалася до мови і пісень цього краю, придивлялася до побуту людей. Пізніше назвала наш край краєм лагідної краси.

Вдруге відвідала Гадяч Леся Українка через десять років, улітку 1893 року. З цього часу бере початок, якщо можна так сказати, гадяцький період літератури — громадської діяльності поетеси. Леся здружилася з молодою вчителькою Антоніною Семенівною Макаровою. Разом відвідували громадську бібліотеку, що знаходилася на приватній квартирі лікаря Черниша. Будучи пристрастним пропагандистом книги, поетеса багато говорила з учителькою про те, що читати і як читати, щоб друковане слово дійшло до душі. Ці бесіди про місце передового інтелігента в суспільстві дещо пізніше спонукали гадяцьку вчительку до кипучої громадсько-політичної діяльності. Вона безкоштовно навчала дітей грамоти, організувала для них бібліотеку, поширювала нелегальну літературу.

"Леся була щирою і задушевною подругою, — згадувала А. Макарова. — Вона завжди з'являлася в українському вбранні. Гаптована сорочка, зелена корсетка в квіточках, кілька низок намиста на шиї, зелена стрічка, світлоруса коса".

Любила поетеса тихий Псьол, що спокійно несе свої води у Дніпро. Леся навчилася добре плавати, з її хворобою зробити це було нелегко. Вабили її прогулянки на човнах, мандрівки околицями міста. Відпочинок на лоні природи поєднувала з наполегливою літературною роботою. Того літа в Гадячі написала цикл поезій "Романси" та завершила поему "Роберт Брюс, король шотландський", де порушила актуальне питання про роль народу і окремої особи в історії. Цю героїчну поему Леся присвятила своєму дядькові М. П. Драгоманову, якого дуже шанувала.

Втретє Леся Українка приїздить до Гадяча в липні 1898 року.

Перед від'їздом Лесі до Києва її відвідав письменник Федот Майстренко, який цікавився "письменством" на Полтавщині. У своїх спогадах він писав: "Чимсь симпатичним, чимсь простим, добрим і заразом — чимсь величним, благородним повіяло на мене од цього знайомства. "Ходімо до мене в кімнату", — привітавшись в гостинній, сказала Лариса Петрівна. Два стільці, простенький столик, тверда канапа-ліжко, піаніно і багато-багато книжок. Така обстановка кімнати цієї людини, що була окрасою нашого письменства".

На той період припадає також знайомство поетеси з відомим етнографом, музикознавцем, збирачем народньої творчості К. В. Квіткою. Йому Леся Українка передала частину зібраних на батьківщині матері Олени Пчілки і дядька Михайла Драгоманова народних пісень.

Наступного року Леся Українка знову в Гадячі. На цей раз вона прибула відразу після операції ноги, зробленої в Берліні. Саме того літа в гості до поетеси завітала Ольга Кобилянська. Запрошуючи її, Леся Українка писа-

ПРОМІНЬ, лютий 1995

ла: "Поки я по шпиталях лежала, мама збудувала тут хорошу хату, де могли б мої приятелі з усього світу вміститись. Околиця тут гарна, горизонт широкий (після кам'яного Берліна я вмію се шанувати), людей не занадто багато, може, вам здасться й замало. Будемо човном плавати і просто руками, коли вмієте, будемо читати, розмовляти. Мої сестри (їх у мене три) покажуть вам всю околицю, побачите вже таку Україну, що "українішої" й нема... Ви, може, що нового тут напишете, лісовий гомін, може, навіє на вас нові мрії та думки. Наша хата оточена лісом, а нижче по річці ліс ще більший, не смерековий, правда, мішаний, але темний і гарний".

Дні перебування О. Кобилянської у Лесі поклали початок великій багаторічній дружбі двох письменниць, які близько зійшлися поглядами, відкрили одна одній серця.

Того літа в Гадяч із своїм мандрівним хором завітав М. В. Лисенко, знаючи, що там, у садибі Зеленого Гаю, відпочиває Леся Українка. Коли концерт, що відбувся в міському театрі, закінчився, Леся запросила Миколу Віталійовича і весь хор зійти вниз, до Псла. Там на них чекали човни, заздалегідь приготовлені для прогулянки дорогих гостей. Як писав у спогадах син композитора Остап Лисенко, Леся не раз згадувала про перебування його батька з хором у Зеленому Гаю.

Плодотворним було для Лесі Українки наступне літо, проведене в Гадячі. Тут написала ряд прекрасних поезій, легенди з циклу "Єгіпетські фантазії".

Після лікування за кордоном Леся Українка з 20 червня до початку вересня 1902 року жила в Гадячі на хуторі Зелений Гай. Неспокійно було тоді на Полтавщині. Співачка досвітніх вогнів на власні очі бачила народній гнів, що переростав у пожежу. Листи поетеси цього періоду, надіслані з Гадяча до рідних і близьких знайомих, сповнені розповідями про виступи селянських мас, про жандармські нальоти, розстріли і арешти. В цій атмосфері Леся створила один із своїх найвизначніших творів — "Ніобея". Образ Ніобеї, дочки Прометея, став символічним, узагальненим образом материнської туги за кращими синами батьківщини, які боролися в ім'я світлого майбутнього і загинули від рук царських сатрапів.

Незважаючи на пригнічений душевний стан, викликаний смертю брата Михайла, Леся Українка знову приїздить до Зеленого Гаю в другій половині червня 1903 року, де головним чином займається перекладацькою діяльністю.

Пам'ятним для поетеси був той рік ще й тому, що в Полтаві готувалися до відкриття пам'ятника Івану Котляревському. Слід підкреслити, що Леся Українка завжди з любов'ю згадувала ім'я цього письменника і віддавала йому данину шани. Ще в 1898 році, коли відзначалося сторіччя з дня виходу "Енеїди", вона написала відомий вірш *"На столітній ювілей української літератури"*.

Прямо з Зеленого Гаю Леся Українка вирушила в Полтаву на урочисте відкриття пам'ятника. Там вона стала гостею відомого письменника і друга сім'ї Косачів Панаса Мирного. Активну участь узяла і в підготовці літературного збірника "На вічну пам'ять Котляревському".

Наступного літа Леся Українка знову в Гадячі, продовжує займатися літературною діяльністю.

У цей період Леся Українка багато працювала як фольклорист. До неї в гості завітав К. В. Квітка. Приїздив також з Харкова Гнат Хоткевич. Милувався красою Зеленого Гаю і небіж Т. Г. Шевченка Ф. С. Красицький. На пам'ять про візит і в знак приємної дружби Фотій Степанович подарував поетесі портрет, намальований з неї. *(див. обкладинку журналу ч. 2, лютий 1992 — редація).*

Востаннє поетеса завітала до Зеленого Гаю в травні 1906 року. Тоді вона написала вірші "В холодну ніч самотній мандрівець" та "Тиху задуму вечірнюю...", де відбився гнітючий настрій, викликаний розгулом чорної реакції після поразки революції.

Стан здоров'я Лесі Українки значно погіршився, вона змушена була тепер щоліта їздити на лікування в Крим, на Кавказ та в інші південні курортні місця. Проте, куди б не закидала її примхлива доля, вона не забувала Полтавщину, лагідну красу Зеленого Гаю.

(скорочено за А. Панасенком, м. Гадяч Полтавської обл.)

———————

35-ЛІТТЯ ПРОМЕНЯ
ВІДДІЛ ІМ. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ, САСКАТУН, САСК.

Зліва направо: Оля Гавриш, Марія Дорош, отець Гоголь, Марія Кіндрачук, Марія Буджак, отець Демчук, добр. О. Демчук

Відділ Союзу Українок Канади ім. Кобилянської в Саскатуні відзначив 35-ліття "Променя" в неділю 13-го листопада ц.р. після Літургії святквовим полуденком і відповідною програмою. В канадських обставинах українська преса знемагає, не може втриматися на самих передплатах і потребує фінансової підтримки. В тій цілі референтка "Променя" Марія Дорош взяла на себе великий труд зібрати від людей пожертви на журнал в пам'ять покійних членів їхньої родини. Марія Дорош має особливий хист до збірок і збірка вийшла понад сподівання — $4,200.00. З того приводу відділ постановив відзначити 35-ліття журналу.

Для такої оказії прибрано залю. Стіна за президіяльним столом мала велику карту емблеми Союзу Українок Канади СМОЛОСКИП, а по боках розміщено окремі числа журналу. Столики для учасників покрито вишиваними скатертинами, а по середині красувався маленький стоячий смолоскип. Полуденок був скромний, некоштовний. Цією частиною імпрези займався культурно-освітний комітет, до якого входять: Анна Гуменюк, Марія Кіндрачук, Вікторія Керелюк і голова відділу Марія Воронюк-Буджак. Бувша голова Анна Михайлюк надрукувала програмку і повний список жертводавців.

Імпрезу відкрила Марія Кіндрачук і проводила програмою. Вона покликала настоятеля о. Д. Гоголя провести молитву. Після чого відбувся полуденок.

Голова відділу Марія Воронюк-Буджак привітала учасників і пояснила ціль зібрання. Далі слідувала мистецька частина програми. Донні Бобровський вміло заграв на цимбалах кілька народніх мельодій і створив веселий настрій. Катедральний жіночий хор під управою Лаврентія Клопущака співав дві народні пісні — *Червоні Маки* і *Тиха Вода*.

Головним доповідачем оказії була Ольга Гавриш, яку представила Марія Гарбус.

Ольга Гавриш це заслужена громадська діячка; походить з добре знаної національно свідомої родини Антона і Анастазії Марковських з Мічам, одружена з Николою Гавришем з Мічам, так само з патріотичної родини. Обоє винесли з родинного дому дух українства і ним живуть. Ольга закінчила середню школу і українознавчі курси, ще молодою сумківкою проявила себе в організаційній праці. В Кадворт, де її чоловік учителював, була головою відділу Союзу Українок Канади. В Саскатуні була головою Провінційної Екзекутиви Союзу 4 роки, займалася провінційними з'їздами. В Музею була секретаркою 4 роки і заступницею голови. У відділі була касиркою 4 роки, рекордовою секретаркою 4 роки, головою культурно-освітнього комітету кілька років; була в Дирекції Інст. ім. П. Могили 4 роки, була учителькою недільної і української школи довгі роки. Ольга і Никола виховали сина і доньку в українському дусі, на українській мові. Обоє мають університетську освіту — Надя В.А., М.А., Денис Б.А.

Марія Буджак вшановує Олю Гавриш корсажем

У своїй доповіді Ольга Гавриш подала короткий огляд історії ранніх початків, коли на першому жіночому з'їзді в грудні 1926 р. відбувся перший в Канаді жіночий з'їзд в Інституті ім. П. Могили, на якому засновано першу в Канаді краєву жіночу організацію Союз Українок Канади. На тому з'їзді порушено потребу жіночої сторінки в "Укр. Голосі". Дирекція "У.Г." безплатно уступила одну сторінку для Союзу Українок Канади, яка появилася на початку 1927 року. Сторінкою займалася довгі роки Савеля Стечишин. У 1940-их роках Наталія Когуська була редакторкою, а Савеля Стечишин мала колюмну "Довкола Дому". Сторінка проіснувала 33 роки.

Зліва направо: Анна Гоменюк, Марія Дорош, Марія Буджак

З розвитком організації сторінка стала замалою і 1960 року приступлено до видання "Променя". Наталія Когуська була першою і довголітньою редакторкою, за що їй належить глибока подяка від членства СУК за віддану працю. Тепер її місце зайняла Олена Гринь і ми радо її вітаємо та радіємо що Промінь добре презентується.

35 років існує "Промінь". Зміст кожного числа цікавий, подає різноманітний матеріял, зібравши всі числа разом в один річник, маємо велику книжку повчаючих матеріялів. Доповідачка зосередила увагу на виховання дітей в українському дусі, в рідній мові, рідних традиціях, щоб діти, вийшовши з дому, мали закорінене прив'язання до

українства. Мати є серцем родини і вона відповідає за виховання дітей, за передання їм рідної мови від колиски. Саме 1994-й рік проголошено РОКОМ УКРАЇНСЬКОЇ РОДИНИ. В числах "Променя" маємо матеріяли, як можуть закріпити в дітях не тільки моральні засади, релігійність, але й українськість. Для того треба читати і заохочувати дітей до читання. Маємо добрий журнал, читаймо його і даймо йому фінансову підтримку. Грімкими оплесками нагородили слухачі доповідь Ольги Гавриш. Діяна Думанська висловила подяку за змістовну доповідь.

Хор Сеньйорів, під проводом С. Гаврилів, відспівав три пісні — *Ой Зацвіла Червона Калина, Вечір надворі, Ой Вербо, Вербо.* Поміж піснями Степан Маків продеклямував поему *"Молитва України".* Господиня імпрези Марія Кіндрачук мельодійно відспівала — *Чи Я в Лузі Не Калина Була?* Вона казала, що це була улюблена сумківська пісня ще з давніх часів.

Марія Воронюк-Буджак висловила щиру подяку Марії Дорош за її великий успіх збірки пожертв на "Промінь", чому напевно ніякий інший відділ не дорівняє. Це вже другий раз, бо 1965 р. на 5-тий ювілей вона зібрала найбільше передплат на "Промінь" на цілу Канаду. 1972 року була нагороджена "Укр. Голосом" за придбання великого числа передплат. І так з усякими збірками вона має особливий успіх. Приставши до відділу Союзу в Саскатуні 1958 року з Єлов Крік, де вона там була головою, вона проявила активну працю на різних постах організації. Була головою відділу 1970 р., заступницею голови 2 рази, бібліотекаркою 10 р., головою гуртка Плезант Гил 10 р., довголітна представниця до КУК, а найдовше була референткою "Променя", аж 20 років, з перервою. Вона допомагає в Музею, Суспільній Службі і СУМК. Сердечне Спасибі пані Марії Дорош за її віддану працю. Дякуємо всім жертводавцям, що підтримали її збірку на "Промінь". Голова вручила Марії Дорош букет квітів і дарунок від відділу. Всі гучно заспівали їй Многая Літа! Вона подякувала короткою промовою.

Далі приступлено до краяння ювілейного торта і роздачі його учасникам до кави. Імпрезу закінчив молитвою о. Д. Гоголь. *С. С.*

ВІДДІЛ ІМ. ХАРИТІ КОНОНЕНКО, БЛЕЙН ЛЕЙК — І КРИДОР, САСК.

Річні збори відділу відбулися 30-го листопада, 1994. Відділ начислює чотирнадцять членок, а на зборах було вісім.

Збори розпочали молитвою, "Царю Небесний". Голова М. Цьона провела збори. Секр. Марія Неміш секретарювала.

За рік 1994 відбулось 3 місячних зборів, головніші плани і інформації передавали по телефону.

Звіт діяльності, хоч невеликий, але дякувати Богу і членкам ще приємний. Доглядаємо церкву, допомагаємо нашій окружній раді — членам округа "Верховина", Норт Бетелфорд округ, в їх проєктах. При церкві — відділ приготовляв обіди в день Проводів, в день Храму, і поминальну і похоронну перекуску й обід. Доглядаємо хворих і сумуючих. В день Св. Николая мали вечерю і Св. Николай роздавав дітям дарунки. Молодші члени ходили колядувати.

Більша половина наших членкинь вже невсилі працювати поза домом, але ще дають моральну підтримку, і фінансову, бо коли роблять варенкики (пироги) в домі (собі) то дороблять і для відділу.

При нашій церкві не маємо досить дітей, і не маємо рідної і недільної школи. Однак маємо рідну школу по шкільній годині — мішані діти.

Ми виповнили нашу анкету і бюджет до Централі С.У.К.

Будемо старатися, і як Бог допоможе, то мати більше місячних зборів, і тримати контак з Централею і з Пров. управою, і по вказівках в обіжниках будемо далі працювати.

Новий заряд на 1995 рік:

Уступ. Голова — Марія Цьона
Голова — Кароля Герман
Заст. голова — Іванна Пархома
Рекор. секр. і касирка — Марія Неміш
Рідна Школа — Петруся Цьона
Добродійна реф. — Іванна Пархома
Сестриці — Ґеня Грицюк — Марія Неміш і Анна Бойчук

Реф. Променя — Марія Цьона

Секр. Марія Неміш

ПРОВІНЦІЙНИЙ З'ЇЗД СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ

ЕДМОНТОН, АЛЬБЕРТА

В днях 21-23 жовтня 1994 року в авдиторії Укр. Прав. Катедри Св. Івана відбувся Провінційний З'їзд Скалдових Організацій СУС на Альберту.

З'їзд проходив під гаслом "Сильна Родина — Сильна Церква". В п'ятницю 21 жовтня, ввечері, до гостей і делегатів промовляв священик Роман Божик з Вінніпегу. Отець Р. Божик говорив на тему "Важлива роля молоді в домашньому й церковному житті". Сумківці приготовили розвагову програму на цей вечір.

СЕСІЯ УКРАЇНОК КАНАДИ

Сесію Союзу Українок Канади відкрила голова Пров. Управи пані Карла Козак. Слідував гимн Союзу, а потім хвилиною мовчанки вшановано пам'ять померших членок. Предсідницею сесії С.У.К. вибрано пані К. Козак. Вона вміло провадила сесією. Голова пані К. Козак представила кожну делегатку й привітала всіх та побажала успішних нарад.

До президії були покликані всі бувші голови Провінційної Управи С.У.К. на Альберту, які були присутні на з'їзді. За столом сиділи: Марія Сулима, Надія Боднар, Анна Звоздецька, Ольга Ганночко, Наталка Фартина-Кіт, Мирослава Фербей, Лелія Зубрицька, Надія Гиманик.

Вибрано Резолюційну Комісію, до якої увійшли: Амілія Дубель з Мирнам, Анна Звоздецька з Едмонтону (Св. Івана), Іванна Мекитяк з Калгарі, Джун Ґушатий з Едмонтону (Св. Андрея).

Доповнено також Номінаційну Комісію. Дві особи увійшли до складу цієї комісії: пані Марія Бабчук з Веґривил і Галя Маріянич з Едмонтону.

Протокол з минулого Провінційного З'їзду, який відбувся 1992 р., був прочитаний і прийнятий делегатками. Голова Пров. Управи пані К. Козак дала звіт зі своєї праці та щиро подякувала членкам Управи за добру співпрацю. Слідували звіти й привіти від делегаток які репрезентували відділи:

відділ ім. О. Кобилянської — Ред Вотер — Євгенія Рудько

відділ ім. Св. Анни (Св. Антонія) — Едмонтон — Анна Ткач

відділ ім. Княгині Ольги (Св. Михаїла) — Едмонтон — Фіона Тарновець

відділ при церкві Св. Андрея — Едмонтон — Зеновія Соковська

відділ ім. Лесі Українки (Св. Ілії) — Едмонтон — Анна Доскач

відділ при церкві Св. Івана — Едмонтон — Надія Гиманик

відділ ім. Тисячоліття — Ст. Павл — Іванка Терновой

відділ ім. Лесі Українки — Ту Гилс — Марія Мандрусяк

відділ ім. Св. Ольги — Веґривил — Марія Бабчук

відділ ім. О. Басараб — Калгарі — Іванна Мекитяк

Фінансовий репорт був надрукований в книжці звітів, його представила фінансова секретарка пані Надія Сахар. Контрольна Комісія перевірила фінансові книжки, які знаходилися в доброму порядку.

Звіт Філії Альбертського Музею Союзу дала пані Анастасія Сенів. Голова Філії, Мирослав Куць не був присутним на сесії.

Слідував звіт з праці Філії Музею в Калгарі, який представила голова філії пані Іванна Мекитяк. Зі звіту можна бачити, що філія ця провадить надзвичайно цікаву програму. Звіт був прийнятий одноголосно.

Контрольна Комісія внесла вотум довір'я уступаючій Провінційній Управі С.У.К.

Номінаційна Комісія представила Провінційну Управу С.У.К. на 1994-1996 рік. Був внесок, щоби З'їзд вибрав почесну голову Пров. Управи. Пані Іванна Дженис внесла пані Надію Боднар на почесну голову, піддержала пані Мирослава Фербей. Прийнято одноголосно.

Провінційна Управа на 1994 — 1996 рік:

Почесна голова — Надія Боднар

Уступивша голова — Карла Козак

Голова — Александра Гоголь

І-ша заступниця голови — Зеновія Соковська

2-га заступниця голови — Джун Ґушатий

Рекордова Секретарка — Фіона Тарновець

Кореспонденційна секретарка — Анна Звоздецька

Касирка — Бренда Гавриш

Уступаюча голова — Карла Козак представила всіх членок нової Пров. Управи, та побажала всім якнайкращих успіхів у праці.

Відтак відкрита дискусія над різними актуальними справами. Виринула справа допомоги Україні. Пані Анна Звоздецька говорила, що Пров. Управа зарядила зустріч з Анною Холод і Джеральдиною Наконечною, медсестрами, які працювали в лікарнях в Україні. Зустріч відбулася в авдиторії Катедри Св. Івана. Всі відділи в Едмонтоні були повідомлені про цю зустріч. На зустрічі були також присутні лікарі з України, які тут кілька місяців ознайомлюються з працею родильних відділів у лікарні в Едмонтоні. Пані Холод і пані Наконечна, а також лікарі з України (було їх п'ять), говорили про стан лікарнь і клінік в Україні, в яких є родильні відділи. Лікарні ці потребують всебічної допомоги, а перш за все гігієнічної й медичної. На зустрічі був заклик до відділів, щоби переговорити цю справу й можливо передати допомогу через лікарів, які в половині грудня повертаються в Україну.

Пані Надія Гиманик зробила внесок, щоби нова Управа у співпраці з відділами допомагала в підвищенню стану здоров'я в Україні, піддержала пані Марія Сулима. Делегатки З'їзду прийняли цей внесок одноголосно.

Директорка Шкільництва при Консисторії УПЦ, добр Юстина Лучак, говорила про Недільні Школи, а також заохочувала присутніх оглянути виставу матеріялів для Недільних Шкіл, які вона привезла з Вінніпегу.

Пані Мирослава Фербей від всіх присутніх делегаток і гостей склала подяку уступившій голові Карлі Козак за її віддану працю на протязі двох каденцій, а також привітала нову голову Александру Гоголь.

Карла Козак подякувала всім членкам Пров. Управи, а також всім відділам, за гармонійну співпрацю та побажала всім добрих успіхів у дальшій праці. Нова голова пані Гоголь подякувала уступаючій Управі за добре проведену працю, а нову Управу й всі відділи, закликала до співпраці.

Сесію Союзу закрито на внесок: Бренди Гавриш і Галини Магус.

секретарки:
Добр. Марія Гнатів
Лелія Зубрицька

P. S. Поширений звіт з'їзду СУС читайте в "Українському Голосі".

НОВА ГОЛОВА ПРОВІНЦІЙНОЇ УПРАВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК НА АЛЬБЕРТУ

Пані **Александра Гоголь**, по професії учителька, закінчила МекТевиш Бизнис Коледж, а також здобула B. Ed. в Альбертійському Університеті.

Вона довгі роки учителювала в публічних школах міста Едмонтону. Зараз вона на учительській пенсії.

Пані Гоголь є членкою відділу СУК при церкві Св. Андрея в Едмонтоні вже 30 років. За час її приналежності до Союзу вона сповняла обов'язки на різних позиціях. Була головою, скарбничкою, секретаркою, дорадницею старшого й молодшого відділу СУМК, Сумквіського Хору, а також вчила дітей в Недільній Школі.

Пані Александра Гоголь була членкою Провінційної, а своєчасно і Крайової Управи Союзу Українок Канади. Вона допомагала в публікації книжки "Історія СУМК в провінції Альберта й Британська Колюмбія".

Вона допомагала в виробленню програми нагород для сумківської організації, а також подавала ідеї для багатьох проєктів.

Пані Александра є надзвичайно інтелігентною, милою людиною.

Бажаємо їй якнайкращих успіхів у праці, для добра нашої організації і українського народу.

Добр. Марія Гнатів

ВШАНУВАННЯ АРХИПРЕСВІТЕРА ДМИТРА ФОТІЯ І ДОБРОДІЙКИ МИНОДИРИ

ТОРОНТО, ОНТ.

Святковий бенкет відбувся 3-го березня 1990 р. в Українському Осередку Культури св. Володимира в м. Oakville. Вшанували за їхню довголітню працю в церкві та в Катедральній церковній громаді св. Володимира.

ПРИВІТ ВІД СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ВІДДІЛ ІМ. СВ. КНЯГИНІ ОЛЬГИ В ТОРОНТО

Високодостойніші отче Архипресвітере Дмитре й добродійко Минодоро!

Щиросердечно вітаємо серед зібраних парафіян і прихильників, які прийшли вшанувати Вас за довголітню працю (від 7-го вересня 1950 р.) при Катедрі св. Володимира, очолену в 1951 р. Архиєпископом Михайлом, отцем Петром Самцем, а пізніше — в співпраці з о. Ференцевим (вже покійним).

Ви, отче Дмитре з добродійкою, були і залишились зразком для всіх людей, котрі гуртувались при Катедрі, як треба працювати для добра і слави Української Православної Церкви. Ви, особисто, в ділянках церковно-релігійних, а добродійка Минодора — культурно-освітніх. Діяльність Ваша виходила далеко за межі обов'язків, взятих на свої молоді плечі.

Виконували їх сумлінно і чесно, як духовний опікун Братства св. Володимира та молодечої організації О.Д.У.М. Добродійка Минодора була довголітнім директором і вчительською Недільної та Української шкіл, референтом цих шкіл від 1951 р., добрим провідником і дорадником для молодших виховників в таборах відпочинку на літніх оселях "Київ" і "Крим". Від 1973 р. керівництво Недільної школи перебрали о. Ференців і добродійка Анна.

Як член Союзу Українок Канади відділу ім. св. кн. Ольги, добродійка Минодора виконувала різні функції з любов'ю і великою відповідальністю. Дописи до газет: "Вісник", "Український Голос", журнал "Промінь" віддзеркалювали найкраще обличчя торонтонської громади св. Володимира не тільки на Сході, а й Заході Канади.

З пошаною в минулому і тепер ставляться до Вас члени організації Союзу Українок Канади, бо Ви були і є частиною загального успіху громади.

Ви ж, добродійко Минодоро, завжди підкреслювали про надзвичайну активність жінок в громадському житті.

Від імені Союзу Українок Канади бажаю доброго здоров'я і, щоб Ви, отче з добродійкою, ще довгі роки з Божою поміччю користувалися заслуженим відпочинком на втіху Вашим дітям і внукам.

З пошаною до Вас.

За Управу відділу і членів Союзу Українок Канади ім. св. Княгині Ольги

Літвінова Євфросинія

ЗУСТРІЧ З ГОСТЕЮ З УКРАЇНИ

ЛОНДОН, ОНТ.

Вечором, 12 жовтня 1994 р. у церковній залі зійшлися членки відділу ім. Кн. Ольги та члени громади Пресвятої Тройці щоб за чашкою чаю обмінятися думками з ведучим науковим працівником полтавського Краєзнавчого музею пані Раїсою Циган.

Відкрила гостину п-ні Олена Семенюк, відповідальна за Музейний куточок при відділі, привітала гостю від присутніх і попросила пана Данила Слюсаря провести Молитву.

Раїса Циган подала історичні дані творення Музею, початки будівництва і розмалювання його, про збирання експонатів.

З вибухом II-ої світової війни велика частина експонатів — дорогоцінностей була вивезена, решта попакованих в скрині експонатів, через брак транспорту, залишилися в Полтаві.

З приходом німців всі скрині вивезено, а що залишилося — було спалено. В 1956 р. до оригінальної будови добудовано нове крило і

ще до нині іде реставрація і ремонт інтер'єру Музею.

Після закінчення війни у м. Зальцбург були віднайдені вивезені німцями скрині експонатів. Дорогі експонати із скринь забрано у музеї Москви і Ленінграду, а що лишилося — повернуто Музеєві в Полтаві. Бібліотека Музею збагатилася цінними книгами, які надіслала українська діяспора.

При Музеї працює Інститут українознавчих студій для молоді і людей середнього віку. Працює суботня школа, на жаль,поки що "елітарна", де навчаються діти від 3 річного віку англійської мови. Для нашого Музейного куточка гостя подарувала тканий решетилівський рушник.

На прохання присутніх Раїса читала власні поезії, написані в Канаді.

Олена Семенюк подякувала гості за цікаву розповідь, за подарунок і прочитані поезії, які до сліз зворушили присутніх.

Гостя почула історію створення нашого Музейного куточка, про наш проект до 1000-ліття Хрещення України у святу православну віру і представила голову нашого відділу Галину Володченко.

Від відділу і Музейного куточка Галина Володченко передала грошовий подарунок Краєзнавчому музею і пані Раїсі.

За чашкою чаю і солодощами були дружні розмови і обмін думок. На фонд "Променя" склали присутні $26.00.

Ніна Кузьменко,
референт "Променя"

УКРАЇНЦЯМ В КАНАДІ

Сьогодні я признаюсь Вам в коханні...
І ще скажу, що я пишаюсь Вами,
Пишаюсь, як своїми земляками,
Бо ми усі належим Україні.

Сьогодні я скажу, що Ваше діло
І Ваше слово — то були набати...
Вам так хотілось скорше нас підняти,
Бо ми так довго клякли на колінах.

Якої ж сили то були Молитва
Що нас, незрячих, відмолили...
Ви б наше рабство нам давно простили
Коли б усі зуміли підвестися!
Але то буде. Хай не нині, — завтра
То прийде — бо завжди приходить Правда,
То прийде — бо уже родилось Слово
із болю, віри й нашої любови...

Раїса Одокієнко-Циган

Петро Гоць

ОЛЕНА ПЧІЛКА

Кажуть люди — я щаслива,
Бо не щедра на щедроти,
Бо на горе не вразлива,
Бо малі мої турботи...
Та хіба то правда тому,
А не заздрощі невдячні?
Адже заздрять і святому
Люди злі і необачні...
Так, я справді щастя маю.
Та у чім воно, від чого?
Чи не в тім, що не тримаю
Під замками я нічого?
От — мої "Думки" — між вами,
"Рідний край" мій і "Козачка"...
Та чи скажеш все словами,
Як вогнем пече болячка?
Та чи ж дітям я не мати?
Чи не сина смерть забрала?
Чи не доньку поховати
Й чоловіка я здолала?
Ви забулись на хвилинку?
Чи навмисне? Чи з безпуття?
Я ж бо Лесю Українку
Народила для майбуття!..
Я боліла її болем,
Я їй гоїла недугу,
Я для неї слалась полем,
Щоб було де сіять тугу.
Так, то правда: я — щаслива,
Та не з бідності щедроти!
В мене в серці — щастя злива
Від великої турботи:
За дітей, літературу,
За ласкавість небокраю.
За добро і за культуру,
І за долю свого краю!
То ж і сором не остудить,
Що нічого не зробила...
Я заради цього, люди,
На землі жила й любила!

РІЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ у ВІННІПЕЗІ

Річні збори Вінніпезького відділу Союзу Українок ім. Лесі Українки відбулися 4-го грудня 1994 р. в катедральній авдиторії. Збори відкрила голова відділу Олена Ґерриті, а присутній о. протопресвітер Д. Лучак проказав молитву. Потім всі членки встали і проспівали "Вічная пам'ять" тим своїм членкам, які пішли з цього світу.

Зборами керувала президія в складі добр. Юстини Лучак, як голови, і Людмили Павенської, як секретаря. Після прочитання протоколу з попередніх річних зборів та деяких зауваг і поправок голова президії запросила членів попередньої управи до звітів.

Першою звітувала голова відділу Олена Ґерриті. Вона сказала, що відділ цього року виконав велику працю при нашій громаді. Все це завдяки тому, що всі ми працювали для спільного добра. Вона подякувала своїм членкам управи за добру співпрацю, священикам за допомогу й поради та всім тим, що допомагали їй у праці.

Всі звіти членів управи та діючих комітетів були наперед надруковані, але голова президії добр. Юстина Лучак запрошувала по порядку всіх членів управи давати додаткові пояснення. В дискусіях брали участь такі членки: Розалія Кондра, Олена Гринь, Галя Майба, Ольга Ковальчук, Марія Юрків, Надія Шаварська та інші. Після дальших запитів і зауваг всі звіти були прийняті.

Голова Контрольної комісії Леона Гладюк прочитала свій звіт, в якому сказано, що всі фінансові книги є в доброму порядку і запропонувала дати вотум довір'я попередній управі.

Голова Номінаційної комісії Ольга Ковальчук зачитала список пропонованих кандидатів до управи та до різних комітетів на наступний 1995 рік. Голова президії добр. Юстина Лучак запитала присутніх членок, чи є ще якісь додаткові списки. Ніяких списків не було, але список Номінаційної комісії був дещо змінений і доповнений. Після цих змін і доповнень список Номінаційної комісії був прийнятий одноголосно.

УПРАВА ВІДДІЛУ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Майба Галя — *голова*
Ґерриті Олена — *попередня голова*
Добр. Лучак — *І-ша заступниця голови*
Горбай Мирта — *ІІ-га заступниця голови*
Коваленко Марія — *секретарка*
Коваль Галина — *заступниця секретарки*
Павенська Людмила — *кореспонд. секретарка*
Леона Гладюк — *касирка*
Контрольна комісія — Леона Радчук, Ольга Назаревич, Софія Дзюба.

На голову відділу була вибрана Галя Майба, довголітня членка відділу і віддана працівниця при нашій Катедральній громаді. Приймаючи пост голови відділу Галя Майба подякувала всім за довір'я і попросила всіх працювати дружньо, щоб між нами не було ніяких непорозумінь і ворожнечі.

Вітаємо Галю Майбу з вибором на голову відділу та бажаємо їй великих успіхів у праці на добро нашої організації і нашої громади.

(О. Г.)

ГОЛОВА СУК п. О. СУШКО ВІДЗНАЧУВАЛА ЧЛЕНСТВО СОЮЗУ

Сидять зліва направо пані: Олеся Колодзінська, Анна Соломон, Параска Косован, Анна Шидловська, Марія Матійчук, Клавдія Елюк, Юстина Фостій.
2-ий ряд пані: Катерина Арсеній, Юстина Квасніцька і Марія Загара.
Відсутні пані: Катерина Подольський, Анна Ткачук, Марта Долинчук і Настя Голодриґа.

Крайова голова Союзу Українок Канади п. Орися Сушко була присутня на Провінційнім З'їзді СУС в Вінніпезі. Після з'їзду вона відвідувала відділи Союзу в провінції Манітоби.

Пані Орися перебувала в домі попередньої Провінційної голови п. Соні Бейзик, котра представляла п. Орисю під час відвідин. Поїздками займались новообрана голова п. Ольга Ковальчук, котра висловлювала подяку п. Сушко за доповідь.

Вони відвідали ось такі відділи і околиці: Давфин, Брендон, Вінніпеґ і Вайта округ.

В Вайті були зарепрезентовані такі відділи як: Толстой, Ґарденton, Роза, Сірко і Сандавн. Були теж членки з Транскони і від Провінційної Екзекутиви на Манітобу. Там було, мабуть, найбільше зібрання людей, бо в додатку прийшли на зібрання і мужчини.

Як звичайно, доповідь п. Орисі була інформативна і цікава. Був заклик до молодших жінок вписуватись до Союзу: в Союзі Українок є широке поле до праці. Є різні галузі праці, в котрих членки можуть працювати по своєму зацікавленні.

Після доповіді приступлено до відзначення членства відділу Св. Ольги з Толстой. Пані Параска Косован, ініціяторка, одна з перших при Союзі (66 літ) прочитала про діяльність відділу від початку його заснування.

Окружна представниця того округу, п. Марія Чубей з Роза, котра приготовила корсажі, уміло керувала програмою. Пані Сушко вручила відзначеним грамоти і рожі.

Слідувала друга взниз роками — 56 літня Клавдія Елюк. Третя з ряду, перебуваюча в Союзі 54 роки, була п. Анна Шидловська. Четверта, маюча 52 роки при Союзі, була п. Анна Соломон. Пані Юстина Фостій 50 літ приналежности. Слідувала п. Олеся Колодзінська, 46 літ в Союзі. Пані Анна Ткачук маюча 41 років. Голова відділу Св. Ольги, п. Марія Матійчук, вибула 38 літ приналежности, пані Катерина Арсеній — 37 літ. Було дві, що вложили по 32 роки праці в Союзі: п. Юстина Квасніцька і п. Настя Голодриґа. Послідніх три, по 27 років, були пані: Катерина Подольська, Марта Долинчук і Марія Загара.

Всіх відзначених членкинь представляли іхні членки, подаючи їх вклад праці відділові.

Відзначеним членкиням відспівано „На Многі Літа".

Слідувала смачна перекуска, що членки приготовили.

Велике признання належиться голові відд. Св. Ольги, п. Марії Матійчук, котра зайнялась відзначенням і відшукала всі дані, що до діяльності і вписування членок.

Вечірня програма закінчилась відспіванням „Де згода в родині".

По закінченні програми ніхто не квапився домів. Милий настрій продовжувався. Всі довго гуторили між собою.

Присутня

ГОЛОВА ЦЕНТРАЛІ СУК В ДАВФИН, МАН.

24 жовтня цього року членкині відділу СУК ім. Лесі Українки у Давфин, Ман., мали шану і велику приємність познайомитись і гостити голову крайової управи СУК пані Орисю Сушко, голову провінційної управи СУК на Манітобу пані Олю Ковальчук і Соню Бейзик, попередню голову Манітобської управи.

Прийняття відбулося по обіді в православній авдиторії. Програмою керувала пані Розалія Грицай. Після привіту шановних гостей приступлено до головної точки дня, а саме — представлення доповідачки пані Орисі Сушко. Пані Грицай попросила пані Соню Бейзик представити доповідачку. Пані Бейзик вичислила многогранну діяльність пані Орисі Сушко у суспільно-громадському житті і назвала всі почесні грамоти, які вона одержала за свої заслуги.

Пані Сушко дала перебіг життя українського жіноцтва в Канаді і потребу існування нашої організації. Бо важливою стала справа збереження наших здобутків. Особливо в цьому році Родини мусимо якнайбільше приділити уваги вихованню нашої молоді в національно-релігійному дусі. Після доповіді слідували запитання, відповіді, дискусії, і ближче знайомство з шановними панями.

Відтак пані Оля Ковальчук вручила пані Марії Білоус почесну грамоту з нагоди 65-ліття Союзу Українців Самостійників, як доказ признання і подяки за надзвичайну активність й за надпересічний вклад в працю і розвиток Союзу Українців Самостійників.

Голова відділу пані Михаліна Підлипна подякувала пані Сушко за цінну доповідь, паням Ковальчук і Бейзик за їх участь у нашому святі, а також всім присутнім, що прибули.

Програма дня закінчилась прийняттям з чаєм і печивом, сиром і овочами, приготованим членкинями відділу. Перед відходом домів зроблено кілька фотографій з усіх присутніх. Членкині прощалися з дорогими гостями, бажали одні одним добробуту на будуче.

Марія Пресунька
референтка „Променя"

ПОПРАВКА ДО РІЗДВЯНОГО ПОЗДОРОВЛЕННЯ ПРОВІНЦІЙНОЇ ЕКЗЕКУТИВИ МАНІТОБИ

Ольга Ковальчук
голова

Галина Ласько
фінанс. секретарка

ПОПРАВКА ДО РІЗДВЯНОГО ПОЗДОРОВЛЕННЯ ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ ІМ. ОЛЬГИ БАСАРАБ, ВАКАВ, САСК.

Розалія Луцюк
голова

Олена Шевчук
реф. „Променя"

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

БЛ. П. МАРІЯ МАРКОВСЬКА

У незабутню пам'ять, як нев'янучий вінок свіжих троянд на могилу дорогої сестри, бл.п. **Марії Марковської**, котра упокоїлася 20го червня, 1994 року, висилаю на прес-фонд "Променя" $100.00.

Вона залишила нас у глибокому смутку. Оплакуємо її відсутність, ласкаву усмішку та добрі поради. Ми разом виростали і наше життя не було легке, але ми мріяли все на краще завтра. Вона безмежно любила цвіти, українську вишивку й прегарно писала писанки. Вона залишила для нас образ, вишитий хрестиковим стібом, й прекрасні писанки. Чи зможемо її забути? Ніколи!

Спи спокійним сном улюблена сестро!

Вічна Тобі пам'ять!

Сестра Ольга і швагер Никола
Гавриші
Саскатун, Саск.

У пам'ять покійних наших родичів **Івана Ґабриша**, що упокоївся 14-го лютого 1963 р., і **Юлії Ґабриш**, що упокоїлась 19-го квітня 1970 р., а також у пам'ять **Василя Дем'янюка**, що упокоївся 2-го лютого 1977 р., і **Марії Дем'янюк**, що упокоїлась 12-го квітня 1988 р., даруємо на журнал "Промінь" $25.00 як нев'янучий вінок на їхні могили.

Роман і Михайліна Дем'янюк
Кемроз, Альберта

В незабутню пам'ять мого дорогого мужа **Михайла Юрків**, що упокоївся 4-го листопада 1990 р., посилаю $100.00 на журнал "Промінь".

Долі Юрків
Чіливек, Б.К.

В п'яту річницю упокоєння мого дорогого мужа, батька і діда, **Івана Кухти**, що упокоївся 8-го грудня 1989 р., складаємо пожертву на пресовий фонд "Променя" $50.00.

Молимо Господа Бога, щоб оселив душу спочилого слуги свого Івана в царстві своїм, там де праведні спочивають. Вічна йому пам'ять!

Дорогий, спочивай спокійно. Пам'ять про Тебе залишиться завжди свіжою в наших серцях.

Дружина Марія Кухта і діти Соня і Тарас Байда,
Деннис і Діяна Кухта, онуки Андрій і Стефан
Байда і Христина Кухта.
Саскатун, Саск.

В незабутню пам'ять моєї давньої і щирої приятельки, бл. п. добр. **Анни Ковалишин**, дарую $25.00 на пресовий фонд журналу "Промінь", як нев'янучий вінок на її могилу.

Наше знайомство почалося в бурхливому, війною розбитому 1944-ому році. Протягом 50-ти років стежки нашого життя переплітались аж до смерти Анни.

Спочивай в Царстві Небеснім дорога приятелько, Анно!

Пам'ять про тебе буде вічна зі мною!

Іванна Дженис,
Едмонтон

В пам'ять моїх покійних родичів **Петра** і **Теклі Гарасимчук**, і в пам'ять хресних родичів **Марії Михалюк** і **Василя Новосада** дарую $25.00 на журнал "Промінь" як нев'янучий вінок на їхні могили.

Іванна Басараба
Wolfville, N.S.

В незабутню пам'ять моєї давньої дорогої приятельки бл. п. **Зиновії Ситник-Креп'якевич** дарую $15.00 на журнал "Промінь" як нев'янучий вінок на її могилу.

Спи спокійно дорога Зоню, я тебе, ніколи не забуду. Вічна тобі пам'ять!

Марія Григорчук
Етелберт, Ман.

В першу річницю упокоєння бл. п. **Гафії Янішевської**, яка відійшла у вічність 6-го січня 1994 року в Едмонтоні, в її світлу пам'ять складаю пожертву 50.00 дол. на пресовий Фонд "Променя".

Вічна їй пам'ять!

Уляна Гомола
Ванкувер Б. К.

В незабутню пам'ять мого дорогого мужа **Василя Мединського** (упокоївся 5-го листопада 1986 р.) дарую $50.00 на журнал "Промінь" замість квітів на його могилу.

Вічна йому пам'ять!

Дружина Стефанія Мединська
з родиною
Монтреал, Кве.

В незабутню пам'ять дорогих родичів бл. п. **Григорія і Марії Михалишиних** і бл. п. **Йоана** і **Людвіні Базюків**, даруємо $35.00 на пресовий фонд "Проміня" як невянучий вінок на їхні могили. Вічна їм пам'ять!

Володимир і Наталя Базюки
внуки і правнуки
Едмонтон, Альберта

У світлу незабутню пам'ять покійної **Гафії Янішевської**, яка упокоїлась 6-го січня 1994 р., родина дарує $25.00 на журнал "Промінь" як нев'янучий вінок на її могилу.

Вічна їй пам'ять!

Володимир і Іванна Дженис,
Едмонтон, Альберта

У світлу незабутню пам'ять мого дорогого мужа **Івана Кучера** (упокоївся 28-го січня 1989 року) замість квітів на могилу дарую на журнал "Промінь" $50.00.

Покійному Вічная Пам'ять!

Дружина Василина Кучер
Вернон, Б. К.

Відділ С.У.К. ім. Хариті Кононенко в Блейн Лейк дарує $35.00 на журнал Промінь у пам'ять члена нашої церкви Св. Петра і Павла в Кридор, Саск. — бл. п. **Івана Неміша**, довголітнього палямаря і члена Церковної Ради. Висловлюємо родині — дружині Марії щире співчуття.

Вічна йому пам'ять!

Марія Неміш — *Марія Цьона*
Секретарка — *Реф. Променя*

БЛ. П. ІВАН ЮРКІВ
(поправлене)

Редакція вибачається перед панею Марією Юрків, що в посмертній згадці по бл.п. **Івана Юрків** було надруковано рік смерти як 1944. В дійсності бл. п. Іван Юрків упокоївся 18 жовтня 1994-го року.

У четверту річницю упокоєння мого мужа бл. п. **Юрія Левицького**, який відійшов у вічність 23-го січня 1991 року у Ванкувері, складаю в його пам'ять $33.00 на пресовий фонд журналу "Промінь". Нехай буде йому Царство Небесне, а добра пам'ять про нього хай буде вічно між нами.

дружина Анна Левицька
Ванкувер, Б.К.

Відділ Союзу Українок Канади ім. Ольги Басарабової у Гефорд дарує $25.00 на пресовий фонд журналу "Промінь" як нев'янучий вінок на свіжу могилу своєї членки бл. п. **Ольги Смитанюк**, яка упокоїлась 2-го грудня 1994 року.

Родині висловлюємо наше щире. співчуття, а покійній Вічная Пам'ять!

Савеля Гарах
Референтка

На нев'янучий вінок, у світлу пам'ять родини засилаю на журнал "Промінь" $25.00. Вже 33 роки коли упокоївся мій батько **Федор Калин**, (лютого 12го, 1982 р.) Мама — **Анна Калин**, а мій незабутній, дорогий муж **Михайло Цьона** в березню, 10го, 1982.

Вічна їм пам'ять!

Марія Цьона

Відділ Союзу Українок Канади ім. Лесі Українки в Редфілд-Річард, Саск., в пам'ять бувшої членки **Анни Токарик**, котра упокоїлась 24 серпня 1994 р., даруємо $25.00 на журнал "Промінь" як нев'янучий вінок на свіжу могилу.

Родині висловлюємо наше щире співчуття, а покійній Вічная Пам'ять!

О. Никифорук
Кореспонденційна секретарка

БЛ. П. ФРОСЯ СИВАК,
СОДБУРИ, ОНТ.

(поправлене)

У п'ятницю 29-го липня 1994-го року після короткої недуги упокоїлась Фрося Сивак на 64-ому році життя.

Вона народилася 8-го жовтня 1929-го року в селі Гуманки на Київщині, в Україні — донька Федора й Ольги Шевченка (Колупайло). Проживала в своїм селі аж до часів колективізації в 30-их роках, з батьками мусіла тікати. Після декількох років вернулися до села, де покійна жила аж до 1943-го року, коли з родиною виїхала до Німеччини. Перед виїздом мати її упокоїлась.

В 1947-ім році одружилася із Дмитром Сиваком і того самого року вони виїхали до Бельгії. Там народився син Анатолій 1948-го року 1951-го року родина переїхали до Канади в Судбурі.

Працювала вона по деяких працях як кухарка аж до 1964-го року, коли почала працювати в ресторані "Gus's Restaurant" і там була 30 років — до своєї пенсії, пару місяців перед її смертю. Друга дитина Оля народилася 1954-го року.

Покійна Фрося була членкинею громади Св. Володимира в Судбурах довгі роки і також була активною членкинею Союзу Українок Канади відділу ім. кн. Ольги при громаді.

Чоловік Дмитро упокоївся 14-го червня 1986-го року. Покійна залишила в смутку сина Анатолія з дружиною Пей; дочку добродійку Олю з мужем отцем Володимиром Макаренком і онуків: Володимира, Григорія, Андрія і Стефаню; батька Федора Шевченка з дружиною Параскою; рідного брата Івана Шевченка з дружиною Лідою і племінники: Федора, Олю Лисик, Андрія й Павла; сестру Марію Рибкин з мужем Володимиром і племінницю Тамару; багато земляків, близьких приятелів і добрих сусідів.

Панахиду в похоронному заведенні "Jackson & Barnard" відправили прот. Віктор Шайковський — настоятель парафії Св. Володимира і отець Володимир Макаренко (зять покійної) при співі церковного хору під дириґентурою Тараса Мартина. Чин Похорону відправили на другий день в церкві Св. Володимира з участю Преосвященного Єпископа ЮРІЯ, який зложив теплі й чуттєві слова про покійну. Тіло покійної поховано на цвинтарі "Parklawn" коло мужа Дмитра і його батька Степана. Її тіло несли онуки і племінники.

Після похорону в парафіяльній залі відбувся поминальний обід, який приготовили членки жіночого товариства. Слово співчуття зложив отець Віктор від громади, а від жіночого товариства зложила пані Галина Пігурська. Син покійної, Анатолій, склав щиру подяку Владиці, отцям і всім присутнім за те що приїхали помолитися за душу покійної мами і своєю присутністю улегшили смуток в час родинного горя, в її пам'ять пожертвував на місцеву церкву $500.00.

Збірку на українську пресу провели п-і Оля Лисик і п-і Домка Щербій і принесла суму $420.00. Із того приділено: $210.00 на „Вісник" і $210.00 на „Промінь".

Нехай Господь Бог оселить душу спочилої в оселях праведних.

Вічна їй пам'ять!

Присутній

БЛ. П. СОФІЯ ВИННИЧУК
(поправка)

Бл. п. Софія Винничук одружилася в 1973 р. у Вернон, Б. К., з Мирославом Винничуком, а не з Михайлом (Володимиром). Упокоїлася 5-го серпня 1994 року, залишивши в смутку мужа Мирослава Винничука.

Редакція

ДОБРОДІЙКА МИНОДОРА ФОТІЙ УПОКОЇЛАСЬ 21го ВЕРЕСНЯ 1994 р. в ТОРОНТО, ОНТ.

Похорони відбулися 23-го вересня на цвинтарі св. Володимира в м. Oakville, тризна відбулася в Українському Центрі Культури (попередня назва оселя "Київ").

Співчуття.

Преосвященний Владико Юрій, шановні отці, добродійки і Ви, друзі й приятелі, парафіяни Катедри св. Володимира!

Дорогий отче Архипресвітере Дмитре з дітьми: Мартою, Юрієм, онуками Софійкою й Андрієм, зятем Василем, невісткою Лесею, братовою.

Висловлюю найщиріше співчуття всім Вам по втраті дорогої дружини, мами, бабусі, свекрухи — добродійки Минодори.

Сьогодні знову звертаюсь до вас зі словами, які я виголосила на Святковому бенкеті вшанування Вас з добродійкою Минодорою за довголітню працю при Катедрі св. Володимира і взагалі для українського суспільства — 3-го березня 1990 р.

"Встає минуле знову із туману,
Думки ж до Вас".

То був радісний час для всіх нас друзів, знайомих, парафіян громади св. Володимира, а особисто для Української Православної Церкви в Канаді.

Ви з добродійкою були в проводі нашої церкви не тільки на церковній ниві, а й на світській. Покійна добр. Минодора виконувала десятки функцій і все це з любов'ю і чистим сумлінням. Ви, о. Дмитре й покійна, були піонерами в організуванні відпочинкових таборів на оселі "Київ", а в місті при Катедрі — велика й відповідальна праця в Недільній, Українській школах і Курсах українознавства. Була покійна добродійка присутня скірзь і всюди. Під її керівництвом наші школи досягли найвищого рівня в науці та були найчисельнішими в цілій Канаді.

Відійшла від нас не тільки працьовита людина, а й фахівець справи виховання дітей. При зустрічах в її голові роїлись думки лише про школу і громаду. Я й тепер не можу збагнути, де в неї бралась енергія, навіть під час Вашої тяжкої хвороби о. Дмитре. Прийшли Ви до Канади 7-го вересня 1950 р. й сумлінно виконували свої обов'язки в праці для церкви, школи, жіночої організації. З цього можна зробити висновок, що покійна добродійка Минодора мала найбільший скарб — українську душу, яку вона і виявила на протязі довгих років при суспільній праці.

Невблаганна смерть відібрала від нас шановану нами дорогу добродійку, яку любили й поважали. Відійшла в інший світ, приготовлений Всевишнім, а ми молімося, щоб Він оселив її душу, де всі праведники спочивають. Нехай ця скромна згадка про покійну добр. Міинодору залишиться серед нас на довгі роки. Вічна їй пам'ять!

Літвінова Є. з дітьми: Олегом і Валентиною, зятем П. Родаком і внуками Оксаною й Тарасом.

Від імени голови пані Олени Латишко і членів Союзу Українок Канади висловлюю глибоке співчуття, отче Архипресвітере Дмитре Вам, дітям Марті й Юркові, онукам Софійці й Андрієві, зятеві, невістці, ближчим і дальшим рідним. Багато років покійна добродійка Минодора була членом товариства та виконувала працю не тільки в управі, але й в ріжзних ділянках церковно-громадського життя. За це її любили й поважали, бо покійна добродійка виявляла завжди свою людську гідність. Схиляємо голови перед її великою постаттю. Нехай сниться їй рідна буковинська земля, а канадська буде для неї легкою.

Вічна пам'ять дорогій добродійці Минодорі!

За Управу Союзу Українок Канади
відділу ім. св. княгині Ольги в Торонто
Літвінова Є.

———————

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажають

своїм клієнтам і приятелям

ROYAL FORD SALES LTD.
Terry & Linda Ortynsky

117 Broadway East Yorkton, Sask.
S3N 2V7

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

бажає

ВСІМ СВОЇМ ПАЦІЄНТАМ І ПРИЯТЕЛЯМ

Dr. B. W. TRISCHUK
DENTAL SURGEON

520-C Broadway Street W. Yorkton, Sask.
S3N 0P3

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
й
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

УПРАВА Й ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ У САСКАТУНІ, САСКАЧЕВАН,

шлють найщиріші побажання

Блаженнішому Митрополитові Василію, Владикам Івану і Юрію, Консисторії Української Православної Церкви в Канаді, духовенству, Централі Союзу Українок Канади, Провінційним Екзекутивам, Централі Союзу Українців Самостійників, Союзу Української Молоді Канади, й редакції журналу „Промінь". Вітаємо відродження Української Автокефальної Православної Церкви й Союз Українок на рідних землях нашим традиційним поздоровленням

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ, СЛАВІМ ЙОГО!

Марія Буджак
голова

Марія Дорош
референтка „Променя'

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають

УПРАВА і ЧЛЕНКИ
СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ВІДДІЛУ ІМ. СВ. КНЯГИНІ ОЛЬГИ
В ТОРОНТО:

Ієрархам і духовенству У.П.Ц., Центральній Управі Союзу Українок Канади, редакційній Колеґії журналу „Промінь" та його читачам, членам і прихильникам Катедри св. Володимира, молодечим організаціям і всьому українському народові в Україні та вільному світі.

Христос народився! *Славімо Його!*

Латишко Олена *Голова*
Добр. Бублик К. *Секретар*

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ ТА
З НОВИМ РОКОМ

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ КАНАДИ

бажає всім
святкувати весело й щасливо!
Хай Бог дасть щастя, здоров'я,
мир, і любов!
На Многі Літа!

910 Spadina Cres. E., Saskatoon, SK
S7K 3H5
Phone: (306) 244-3800 Fax: (306) 652-7620

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
бажають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ
В ТРАНСКОНІ, МАН.

Центральній управі Союзу Українок Канади, Провінційним управам і членкам по відділах СУК, редакції журналу „Промінь" та всьому українському народові

Олена Шипит *голова*
Ширлі Собкович *реф. „Променя"*

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ
засилають

ЧЛЕНКИ ВІДДІЛУ ІМ. О. КОБИЛЯНСЬКОЇ
В СМОКІ ЛЕЙК, АЛЬБЕРТА

Центральній управі Союзу Українок Канади, Провінційним Екзекутивам, редакції "Променя", всім членкам Союзу та їх родинам і всьому українському народові в Канаді і по всьому світі.

ХРИСТОС НАРОДИВСЯ!

Марія Евасюк *голова*
Розалія Російчук *секретарка*

ВІСТІ З ЦЕНТРАЛІ

ДОМІНІЯЛЬНИЙ З'ЇЗД СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ САМОСТІЙНИКІВ

Домініяльний З'їзд Союзу Українців Самостійників відбудеться в Торонто, Онтаріо в днях від 10-го до 13-го серпня, 1995-го року в приміщеннях Колоні Готель при вулиці Чеснат, число 85. Колоні Готель знаходиться в центрі міста Торонта і є доступним різними способами транспортації. Кошт приміщення є $88.00 за кімнату плюс податки. Союз Українок Канади плянує цікаву і інформативну програму на своїй сесії. Будемо постійно повідомляти Вас про підготовку до з'їзду в наших комунікатах. Отож просимо вже від тепер робити свої зарядження взяти участь в Домініяльному З'їзді цього літа.

СВЯТКУВАННЯ ВИЗНАЧНИХ ЖІНОК

Лютий — місяць невмирущої пам'яті визначних українських жінок, перед якими клонять голови українці цілого світу.

Леся Українка — борець словом за кращу долю нашого народу. Сила її поетичного слова може послужити як приклад для українського народу, який постійно бореться за свою кращу долю. Дотримуймося вже уведеної традиції нашої організації і влаштовуймо академії і концерти в її пам'ять. Хай світла постать поетеси буде для нас, українських жінок, прикладом до наслідування. Леся Українка кликала нас такими словами:

"Вставай хто живий, в кого думка повстала,
Година для праці настала,
Не бійся досвітньої мли,
Досвітній огонь запали,
Коли ще зоря не заграла."

Ольга Басараб, **Олена Теліга**, і **Харитя Кононеко** — безстрашні мучениці за волю українського народу, в яких була сильна воля та глибока національна ідейність. Згадаймо і їх та віддаймо їм належну пошану.

Вшановуючи наших героїнь, звернімо особливу увагу на ту творчу спадщину, яку вони залишили як дороговказ для нас і для наших майбутніх поколінь. Дивімось на світ очима примірної української жінки — громадянки, свідомої своїх національних обов'язків. В Централі Союзу Українок можна набути відповідні реферати і програми, щоб гідно відзначити наших героїнь.

РІЧНІ ЗВІТИ

Пригадуємо відділам вислати свої річні звіти та дописи з відповідними знимками про різні імпрези для поміщення в "Промені".

Орися Сушко — голова Централі

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA, National Office
851 Barton Street East, Hamilton, Ontario L8L 3B4 TEL.: (905) 312-4742 FAX.: (905) 524-5362

NEWS FROM THE NATIONAL OFFICE

NATIONAL CONVENTION '95

The National Convention of the Ukrainian Self-Reliance League of Canada will be held in Toronto this year, from August 10th to 13th, 1995.

The Toronto Colony Hotel, 89 Chestnut Street, has been chosen as the site for this year's convention and all events will be held in this facility. It is located in the center of the city and is easily accessible by any means of transportation. The cost of accommodation is a flat rate of $88.00 per room plus applicable taxes. As an integral component of the USRL, the Ukrainian Women's Association of Canada is planning an interesting and informative program for our sessions. You will be advised of further details as soon as they are available. In the meantime, please begin making plans now to attend the National Convention.

ANNUAL REPORTS

Thank you for your prompt response to our request regarding the annual reports (anketas). Although we did request that locals include membership lists when returning their reports, not everyone is doing so. As indicated in our newsletter, we would like to regularly greet new members in our publications as well as set up a database of our entire membership, which will assist us in maintaining up-to-date records of our membership, as well as a tracking system for those members who relocate. We appreciate your assistance in this endeavour. Please forward your membership list as soon as possible.

Don't forget to submit your annual report and write-ups of your events, along with pictures, to Promin for publication in either the Ukrainian or English sections.

REMINDERS

Please review your efforts in the following areas:

- status of your Junior SUMK and Senior SUMK locals
- participation in Sunday and Ukrainian School programs
- cultural-educational projects
- membership drive
- aid to Ukraine

If necessary, accelerate your programming in the above areas, utilizing the many talents and expertise of your membership in carrying out your projects. Through such activities we will encourage the cultural and spiritual growth of our membership and their respective families.

Have you provided the National Office with current information regarding your assistance/contacts with Ukraine as requested in our last newsletter?

Orysia Sushko, President

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA, National Office
351 Barton Street East, Hamilton, Ontario L8L 3B4 TEL.: (905) 312-4742 FAX.: (905) 524-5362

ENGLISH SECTION

PRIME MINISTER'S GREETINGS

CANADA

PRIME MINISTER · PREMIER MINISTRE

I am pleased to have this opportunity to convey to you my warmest greetings of the festive season.

As this year draws to a close, I am encouraged by the signs of economic recovery that have created a new mood in the nation. Canadians are again beginning to believe in themselves and in their country, experiencing a restored sense of confidence and hope for the future.

During this time of celebration, I know that you will reflect upon the blessings which we enjoy as citizens of this great country. May the goodwill of the season cause you to embrace the challenges and opportunities of the year ahead with enthusiasm.

My family and I wish you and yours a memorable and happy holiday, as well as good fortune in the new year.

Jean Chrétien

OTTAWA
1994

HOMECOMING "35"

St. Andrew's Ukrainian Orthodox Sobor in Edmonton celebrated their 35th anniversary and the designated Year of the Ukrainian Orthodox Family with a Homecoming celebration held October 7, 8 and 9, 1994. His Beatitude Metropolitan Wasyly and His Grace Archbishop John were present at events celebrating the spiritual growth of our Church family.

The celebration began on Friday, October 7th with a wine and cheese reception, hosted by the St. Andrew's Men's Club.

On Saturday, October 8 a Moleben and memorial service for deceased members of the parish were held at the Sobor. A brunch, hosted by St. Andrew's Ladies' Auxiliary, followed the Liturgy. During the afternoon photographs, archival displays and video viewing of memorable occasions were presented. Dr. Harry Mosychuk was the master of ceremonies at the semi-formal banquet and dance on Saturday evening. The program consisted of greetings from Metropolitan Wasyly and Archbishop John. Guest speaker Dobr. Stephania Yurkiwsky spoke on the Ukrainian Orthodox Family and Bilingualism. A choral presentation by Carla Hudyma, dance duets and dance groups presented the cultural items, under the direction of Marion Ostapchuk.

On Sunday, October 9th, an Archpastoral Divine Liturgy was held. His Beatitude Metropolitan Wasyly and His Grace Archbishop

An 35th anniversary Moleben was held on October 8, 1994 at St. Andrew's Ukrainian Orthodox Sobor in Edmonton.

Continued on page 26

John were greeted with the traditional bread and salt by Mr. John McIntosh, president of St. Andrew's Sobor. (Thank-you to Mrs. Tena Tkaczyk for preparing the bread and salt). Anne-Marie Haugan, Peter Haugen, Loreina Buchanan and Steven Murrell gave floral greings to Metropolitan Wasyly and Archbishop John. St. Andrew's choir, under the direction of Gregory Maluzynsky, sang in their most uplifting voices. Attending clergy for the Divine Liturgy, were Very Rev. G. Turzansky, Very Rev. P. Zmiyiwsky, Very Rev. A. Hupka, Very Rev. A. Scherban, Rev. Deacon P. Yamniuk, Subdeacon Jim Kapustinski, Reader Cornell Zubritsky and Donald Chomiak. A special thank-you to Dobr. Nadia and Joseph for bringing Very Rev. Miroslaw Kryschuk, our parish priest, from the hospital to worship with us.

Dr. Harry Hohol presided as master of ceremonies for the program following lunch. An uplifting address was given by Metropolitan Wasyly. To conclude the celebrations Very Rev. Miroslaw Kryschuk gave greetings on behalf of St. Andrew's Sobor. President John McIntosh and Chairperson Zenovia Sakowsky gave thanks to all guests and membership for their participation on this Thanksgiving weekend.

St. Andrew's Sobor is so richly blessed with the unselfish and faithful service of our membership. The participation and dedication of all present this Thanksgiving weekend rekindled our spiritual growth and fellowship of our Church family.

– submitted by Zenovia Sakowsky
President, St. Andrew's Ladies Auxiliary
Edmonton

CURRENT AFFAIRS

"GREAT UNPLEASANTNESS FROM GREATER CELANDINE"

This article is taken from "Zelenyi Svit", an ecological newspaper published bimonthly in Kyiv; Michael Pryluts'kyi, Editor. It is written by Dr. Natalia Zubyts'ka and Dr. Danylo Zubyts'kyi, a husband and wife team. It has been prepared for Promin by Helen Raycheba.

Natalia Zubits'ka is described as manager and chief consultant for pharmacies of folk medicine; to quote her, "to feel, to know and to understand the living spirit of nature." She was born in a village in the Chernyhiv oblast near the river Desna. Both her parents were interested in the use of herbs. While still a young child, she was sent with her mother to a labour camp in Germany during the Second World War. Upon her return to Ukraine, she studied medicine, especially in the field of nutrition and the use of plants as cures for ailments.

Natalia married Danylo Zubyts'kyi, who is described as a doctor phytotherapist, one who uses vegetable drugs as medicine. Danylo was the son of a doctor in the Kirovohrad oblast. He studied medicine in Odesa. Together with his wife Natalia, they operate a number of pharmacies in many of the large cities in Ukraine. They both believe in "the healing power of a living plant for the health and strength of human beings."

In Canada, they would be known as herbalists, dealers in medicinal herbs.

The following is a free translation of their article, entitled as above, though a stronger word than "unpleasantness" would seem more appropriate.

"There is good and bad in Nature; there are poisons and antitoxins. Many medicinal plants are useful for saving people from illnesses but the misuse of these plants may cause serious harm.

Recently, we began to see a number of very sick people who complained about discomfort in the digestive system, of a dry and bitter taste in the mouth, of dizziness, general weakness and excessive perspiration. At first, we thought they had eaten spoiled food or fruit, which had a lot of nitrates. But on further discussion, we learned that almost all of them, with these symptoms, had tried to cure their aches themselves. All had been drinking broth or tea made from the celandine plant.

In Ukrainian, it is called "chesto-till." It is a perennial herb with a branched, woody stock and bright yellow flowers. It is also called "swallow wort."

All the patients assured us that the original pain had stopped after drinking the celandine tea but now they were having other symptoms, which we diagnosed as enlargement of the liver. We agreed the pain would disappear. The alkaloids in the celandine — chesto-till — would deaden the pain by paralyzing the nervous system. But it had spread poison to other parts of the body, mainly the liver.

We told the patients the story of a young woman who had come to us with severe pains under her right ribs. Some months before, she had menstrual pain. She read an article in a magazine which claimed that celandine tea would cure her ailment. After two months of drinking the tea, the original pain was gone but a new pain made her come to us. Her liver was badly damaged. Only intense medication saved her life.

It was hard to convince these patients and they reacted angrily to this story. They accused us of not reading the proper books and that we knew nothing about celandine. They had received all the correct information from an encyclopedic journal, called "Medicinal Plants", published in Kyiv in 1990.

Truly, there is a lot written in that journal about celandine: that it cures many diseases, among them malignant tumours, or, if it does not cure, it hinders their growth. The "Medicinal Plants" article boldly advises the treatment of polyps in the large intestine with enemas of celandine tea. The recommended dose is one gram of celandine to one kilogram weight of the patient and to take as many as twenty enemas. In our opinion, the dose and the number of treatments is dangerous.

Only at the end of this encouraging article about celandine is found a short paragraph on possible side-effects; that the overuse of the "tea" may cause nausea, vomitting, shortness of breath and that those suffering from epilepsy, bronchial asthma and neurological illness should avoid it.

The truth is that celandine is very *poisonous.* It is full of alkaloids, well-known as a good anesthetic, but cannot be used because of its poisonous properties. In the distant past, even when people did not know about alkaloids in celandine, they warned against its use. They pointed out the fact that wherever celandine grows in the forest or garden, other plants do not survive near it.

However, they noticed how it could be used. It was good only for the cure of external sores. Bathing in the tea made from celandine leaves is useful for skin diseases, such as eczema, scabbies, nettle-rash, etc. If one is to use it to remove warts, oil must be mixed with the tea, then glycerine must be applied.

Our research shows that celandine is a useful medicine but it must be used with care."

— submitted by Helen Raycheba, C.M.

PUBLICATION OF HRUSHEVSKY HISTORY IN ENGLISH TO BEGIN IN 1995

"Work on the English translation of Hrushevsky's *History of Ukraine-Rus' (Istoria Ukrainy-Rusy)* is progressing well, and the first volume will appear in 1995," informed Dr. Frank E. Sysyn, Director of the Peter Jacyk Centre for Ukrainian Historical Research at the Canadian Institute of Ukrainian Studies (University of Alberta), during the annual Board of Directors meeting of the Canadian Foundation for Ukrainian Studies.

Dr. Sysyn pointed out that Hrushevsky's history, originally written in Ukrainian and published between 1897 and 1934, is the most important one written in modern times. No other single work on the subject surpasses it in terms of sources and scholarly literature used.

To assist publication of the Hrushevsky work in translation, the Canadian Foundation for Ukrainian Studies has agreed to provide a grant of $50,000. This sum will ensure the appearance of Volume I in 1995 and to support work associated with publication of further volumes.

Source: News release
Canadian Foundation for Ukrainian Studies

IN MEMORIAM

PATRICIA CAROL BUGERA
April 12, 1948 – September 29, 1994

Patricia Bugera

Peacefully, at her home on Thursday, September 29, 1994 Patricia Bugera passed away.

Together with her husband Boris, they made their home a special place. Patricia enjoyed and had a great love of planting flowers, gardening and looking after various pets. She also had a special way with people. Her smile, ready laugh and sheer joy of living made her special to friends and family. Her own needs were always second to those who needed help. Patricia had a special love for children. She knew when just to tease, when to make them laugh, and when to show them unreserved love and affection.

Patricia was very active in the Ukrainian Women's Association. At the time of her passing, she was in her fourth year on the executive of the U.W.A.C., serving as President. She was deeply involved in a history book project commemorating the 50 year celebration of St. John's the Baptist Ukrainian Orthodox Church and the Ukrainian Orthodox Women's Association of Roblin, Man. She also taught the children at Sunday School.

Memorial Prayer Services were held on Tuesday, October 4th, 1994 at 7:30 p.m. from the chapel of Nairn-Chyz Funeral Home, in Roblin. Rev. Omelian Radulovich officiated, assisted by the cantor, Mrs. Teena Pitze and the Orthodox Choir. The Ukrainian Women's Association formed on Honour Guard. A memorial luncheon followed in the lower auditorium of St. John's the Baptist Ukrainian Orthodox Church in Roblin.

The emptiness of Patricia's passing is eased for all who knew her, by the way she touched our lives and gave us such joy and happiness.

Memory Eternal – Vichnaya Pamjat!

– submitted by –
Pauline Werbowetsky – Secretary
Roblin Ukrainian Orthodox Women's Assoc.

STEPHAN OLINECK

The late Stephan Olineck, 83 years of age, formerly of Canora, Saskatchewan and Flin Flon, Manitoba fell asleep in the Lord on Monday, June 6, 1994 at the Yorkton Union Hospital.

Stephan was born on February 22, 1911 in the village of Suchostow, Ternopil Region in Ukraine. He had two brothers: Michael and John, and a twin sister Nettie. He grew up on a small farm with his parents Sam and Annie (nee Evanchawski) Olineck where they raised bees and sold honey.

As a young boy, his wish was always to emigrate to Canada. At the age of 18 his dream was realized. He left his homeland alone, to come and seek a future and a new life in this great country. He left homeland alone, to come and seek a future and a new life in this great country. He arrived in Canada in 1929 and worked as a farm labourer in the Calder and Zora Districts of Saskatchewan. The hardships that followed proved his inner strength and courage. He left his home alone and with very little money in his pocket, only memories. His only language was Ukrainian. None of this mattered because he was a quick, determined learner and had his heart set out to succeed. It was a new beginning in a new country.

Continued on page 29

Stephan Olineck

While farming in Calder, Saskatchewan, he met Annie Olineck (different family – same name) and they were united in Holy Matrimony on March 11, 1937. Together they faced many uncertainties about life on the farm in the midst of the depression. Their dream was to raise a family and provide a future. That they did. His greatest love was for his wife, the woman he loved and considered his best friend and life-long companion, and his children and grandchildren.

Stephan's fate turned when he was offered a job in the mines in Flin Flon, Manitoba in 1942. He moved his family to Flin Flon and soon made many friends. In time, he became a well respected hard rock miner at the Hudson Bay Mining and Smelting Company.

While working underground for 30 years in the mines, the name "Steve Olineck" was held in high regard by all employees of the mine.

As a father and grandfather Stephan encouraged his children to set goals and work hard to achieve them. "Work hard", he said, "be a friend to others and you will have friends, give of yourself and you will receive so much more in return". His children always felt the love that he provided them, and the fairness and firmness that he instilled in them. He was always interested in his family and provided encouragement at all times. He would be first to admit that he was no saint. He struggled with many difficult times in his life, but he was very proud of his accomplishments, which are a result of the strength, love, hope and faith he instilled in each of his children. His dream of success was fulfilled.

Stephan was a founding member of the Ukrainian Orthodox Church in Flin Flon, a hard working Church elder in Canora, and a faithful member in Yorkton.

The late Stephan and his wife Annie retired in April, 1975 and made their permanent retirement home in Yorkton, Saskatchewan in 1979, where they were fortunate to have so many caring and thoughtful friends, both in Church and especially in their neighborhood.

The memories of the late Stephan Olineck will always be present, that of a devoted husband, father, Dido-grandfather, gentleman and friend.

Stephan leaves in deep sorrow: his beloved wife Annie; three sons and their spouses – Orest (Sylvia) of Ft. McMurray; Mitch (Ruth) of Prince George, B.C. and John (Joan) of Flin Flon; five grandchildren: Michael Olineck of Ft. McMurray; Kristy-Anne and Kurtis of Prince George, B.C.; and Stephanie of Flin Flon, and a great-grandson, Brant Olineck of Ft. McMurray, two brothers: Michael and John in Ukraine.

Prayer Service-Panachyda was served on Thursday evening from the Chapel of Bailey's Funeral Home and the Funeral Service was held on Friday, June 10th, 1994 from the Holy Transfiguration Ukrainian Orthodox Church in Yorkton, with Very Rev. Nicholas O. Rauliuk officiating. The cantor was Gerald Yaholnitsky and members of the Church Choir, under the direction of Olesia Pitts, led in the singing. The crossbearer was Walter Shymko and the banner bearers were Peter Mihaychuk and Al Borys. The pallbearers were: Michael Olineck, Martin Zip, John Woroniuk, Warren Pister, Gerald Shymko and Norm Dombroski. The interment followed in the Yorkton City Cemetery. A Memorial luncheon was held at the Ukrainian Orthodox Auditorium where Orest Olineck conveyed words of appreciation to everyone.

A donation of $20.00 has been made in Memory of the late Stephen Olineck, to the Promin Press Fund.

– submitted by the family

OLENA PCHILKA MEMBERS

The members of the Olena Pchilka of the U.W.A.C. in Yorkton would like to acknowledge the following members in Memoriam:

- **Katie Hunko** (of Kamloops, B.C.) who passed away November 3, 1994.
- **Mary Kucher** (of Yorkton) who passed away November 19, 1994, at the age of **95** years.
- **Katherine Hnatiuk** (of Yorkton) who passed away in August 1994.

In lieu of flowers a donation of $60.00 has been made in their names to the Promin Press Fund. May they rest in eternal peace!

Vichnaya Pamyat!

– submitted by Iris Wasylyshen
Promin Convenor, Yorkton

HEALTH

PMS: IT'S NOT ALL IN YOUR HEAD

PMS is the term given to the large group of physical and behavioral changes that may affect some women in the week or so before a menstrual period. Symptoms, including abdominal bloating, fatigue, irritability and moodiness, disappear at the onset of or during menstruation. (If symptoms don't go away, see your doctor — it may be something else.)

While not all PMS symptoms affect women negatively, many are disruptive to a woman's self-esteem, to personal and working relationships and to daily routines.

Unfortunately there isn't one cause or cure for PMS. Doctors are looking at a wide range of treatments ranging from currently experimental approaches like light therapy to simple lifestyle changes. Experts have found that even modest changes in diet, exercise and/or medication can significantly relieve many PMS-related symptoms.

Here is a quick review of the various treatments.

* *Support Groups:* Participants learn to cope with PMS by sharing their experiences with other women. Check women's centres at colleges and universities, hospitals and community centres.

* *Exercise:* Regular aerobic activity like swimming, jogging and fitness classes seems to relieve both physiological and psychological PMS symptoms. Studies have shown aerobic exercise is a mood enhancer and relieves stress and anxiety. Although most success in these studies has been seen with elite athletes, more moderate exercise is a stress reliever as well, and therefore will help sufferers of PMS.

* *Vitamin and Nutrient Therapy:* There is evidence that supports the use of evening primrose oil in treating symptoms for some women. Evening primrose oil is a rich source of two essential fatty acids, Linoleic Acid (LA) and Gamma-Linolenic Acid (GLA), which is the precursor to other important substances including prostaglandins.

Also, while there is no data to support the theory, many women report that vitamin B6 supplementation has helped to relieve PMS symptoms including breast tenderness, headache, tension, irritability and bloating. Some experts suggest it might be more important to maintain adequate levels of the vitamin throughout the month, rather than take it only for a few days at a time.

* *Diet:* Limiting consumption of certain foods may offer relief for certain symptoms. Experts have suggested that chocolate, alcohol, coffee, soda, salt and dairy products can all disrupt hormonal chemistry and trigger bloating, cramps and breast tenderness. Try to eliminate foods high in salt and drink six to eight glasses of water a day.

* *Medication:* Over-the-counter nonsteroidal anti-inflammatory drugs (NSAIDS), such as aspirin and products containing ibuprofen, work to varying degrees. Talk to your doctor or pharmacist. Also, diuretics can reduce bloating and some doctors prescribe the birth control pill.

REMINDER TO SUBSCRIBERS

With the start of another year, it would be a good time to clear up overdue matters, so we would like to remind all our readers to please check their labels (on the back of the magazine) for the expiry date of the *Promin* subscription.

The editorial policy of our organization has been **not** to automatically cancel expired subscriptions, but to give our members a little extra time to send in their subscription payments. We have also been sending out "overdue" reminders – but, understandably, this is a lot of extra work for our administrator, and extra costs for *"Promin"*.

We would appreciate it if you would please check your mailing label, which has the expiry date printed on it, and if your subscription has expired – or is about to expire soon, please send in your payment to our office. One year subscription costs are still **$17.00** for Canada, **$20.00** per year for the U.S. and other countries. Extra copies of any particular issue of the magazine can be purchased for **$2.00** per single copy.

"MY UKRAINIAN FAMILY CONNECTION"
A Children's Art Exhibit
sponsored by the
Saskatchewan Teachers of Ukrainian

The Ukrainian Museum of Canada in Saskatoon, is pleased to present "My Ukrainian Family Connection", an exhibit of winning entries from a children's art competition sponsored by the Saskatchewan Teachers of Ukrainian.

A public reception and official opening will be held on Sunday, February 12, 1995 from 2:00 – 4:00 p.m.

This is the third annual art competition sponsored by the Saskatchewan Teachers of Ukrainian in conjunction with their Annual Conference (in October, 1994). The competition was open to all Saskatchewan children and youth who were studying the Ukrainian language in school, out-of-school, summer programs and by correspondence.

The theme this year was "My Ukrainian Family Connection", chosen to celebrate the Year of the Family. Entrants were to depict a scene of a Ukrainian activity enjoyed with their own Ukrainian family, their extended Ukrainian family, or a Ukrainian family they like spending time with. Categories for the competition were: pre-school/kindergarten, grades 1/2, grades 3/4, grades 5/6, grades 7/8, and high school.

The exhibit will run from January 29, 1995 to March 12, 1995.

EASTER GREETINGS

A reminder to our readers and branch convenors that this year's deadline for Easter greetings (scheduled for the April issue of *Promin*) is **March 10, 1995.**

Costs have remained unchanged, and are as follows:

- 1/4 page – $ 35.00
- 1/2 page – $ 60.00
- full page – $ 100.00

As always, we encourage our branches to solicit advertising support from their local merchants, credit unions, business professionals, and other business establishments, to help support our organization's magazine. We offer the same special rates for businesses, for the Easter (and Christmas) greetings.

* * *

In general, our regular advertising rates are very competitive and provide nationwide publicity for any business or organization wishing to promote their message to a wide ranging readership (we also have subscribers in the U.S., Europe, South America, and Ukraine). Please refer any contacts you may have, who may wish to advertise, to our Promin office for advertising costs, insertion dates and specifications, and further information. Thank you!

KOTT MEMORIAM

Mrs. Evangeline Kott of Shipman, Saskatchewan has sent in a $66.00 donation to the Promin Press Fund, in memory of her family members: her dear husband **Peter Kott** and beloved parents **John and Anna Korol.**

"In loving memory, may they rest in peace". Vichnaya Pamyat!

APPETIZERS

SUMMER SAUSAGE

2 lbs.	hamburger
2-3 tbsp.	MORTON QUICK SALT (this is used for curing fresh meat)
1/4-1 tsp..	cracked pepper (according to taste)
2 cloves	garlic (or more if you like)
1 1/2 tsp.	Liquid Smoke
1 cup	water

Mix well. Roll into two rolls. Wrap in foil, shiny side out. Refrigerate for 25-36 hours. Bake @300 – 325^0 for 1 1/2 hours (put them in a pan – the fat leaks out).

Line the pan with clean foil and refrigerate. (*You can control the fat content of this sausage).

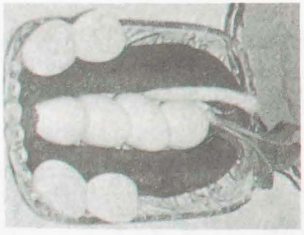

CHEESE & HAM PUFFS

1 cup (250 ml)	water
1/3 cup (75 ml)	butter
1/2 tsp. (2ml)	salt
1 cup (250 ml)	all purpose flour
5 med.	eggs
1 1/2 cups (375 ml)	grated gouda cheese
1 cup	finely cooked ham
1/4 tsp.	dry mustard

Combine water, butter and salt in a saucepan. Bring to a boil. Add the flour all at once, stirring vigorously until the batter leaves the sides of the pan and a ball of paste forms.

Remove from heat. Allow to cool about one minute. Add eggs, one at a time, heating vigorously after each addition until the dough is smooth. Stir in cheese, ham and mustard.

Drop by small teaspoonfuls of the mixture onto a lightly greased baking sheet and bake @400^0 for 15-20 minutes.

They may be frozen and re-heated on a cookie sheet in future.

HAMBURGER TURNOVERS

Filling:

1 1/2 lbs.	ground beef
1 cup	chopped onion
2 cubes	chicken boullion
1/2 tsp.	salt
1/8 tsp.	pepper
1/2 tsp.	chili powder (optional)

Pastry:

1 cup	creamed cottage cheese
1 cup	margarine
2 3/4 cups	all purpose flour
2 tbsp	wheat germ
	paprika

Brown the ground beef and onion. Crumble in boullion cubes. Add salt, pepper and chili powder and cook for five minutes over low heat. Cool completely.

For pastry, beat cottage cheese and margarine together. Stir in the flour and wheat germ. Form into a ball. Roll out to approximately 1/8" thickness. Cut with 5" round cutter.

Place a heaping spoonful of filling on each circle. Fold pastry over into semi-circles. Crimp edges to seal. Sprinkle with paprika.

Place on ungreased sheet and bake @350^0 for 30 minutes.

– submitted by Ollia Waverick
Surrey, B.C.

PROMIN PRESS FUND

Our sincere thanks to the following subscribers and friends who have sent in donations to The Promin Press Fund. Wherever possible, we have included donations made through Memorial contributions as well. Your continued support is truly appreciated.

U.W.A.C., Savella Stechishin Branch, Kelowna 300.00

In memory of F. Sywak (Sudbury) 210.00

Nicholas Hawrysh (Saskatoon) 100.00
Anne Malysh (Vernon, B.C.) 100.00
St. Andrew's Ukr. Orthodox Ladies, Edmonton 100.00
Dolly N. Yurkiw (Chilliwack, B.C.) 100.00
U.W.A.C., St. Olga Branch, Sudbury 100.00
U.W.A.C., Lesia Ukrainka Branch, Kamloops 100.00

U.W.A.C., Olha Kobylianska Branch, Saskatoon 90.00

U.W.A.C., Lesia Ukrainka Branch, Foam Lake, Sask. 75.00

U.W.A.C., St. Olha Branch, Toronto 65.00
U.W.A.C., Olena Pchilka Branch, Yorkton 60.00

Uliana Homola (Vancouver) 50.00
Mr. and Mrs. Janis (Edmonton) 50.00
Mrs. Eileen Klopoushak (Regina) 50.00
S. Medynska (St. Catharines) 50.00
U.W.A.C., Alta Prov. Executive, Edmonton 50.00
U.W.A.C., Man. Prov. Executive, Winnipeg 50.00
Ukr. Orthodox Women's Association, St. John the Baptist, Roblin 50.00

U.W.A.C, Sophia Rusova Branch, Toronto 40.00

Natalia Baziuk (Edmonton) 35.00
U.W.A.C., Blaine Lake, Sask. 35.00
Peter Drul (Oakburn, Man.) 33.00
Mrs. Lewycka (Vancouver) 33.00

Mary Makarenko (Niagara Falls) 26.00
Eunice Basaraba (Vancouver) 25.00
Mary Ciona (Blaine Lake, Sask.) 25.00
Mary Harasymiw (Edmonton) 25.00
Maria Melnychuk (Edmonton) 25.00
Helen Metza (Thornhill, Ont.) 25.00
U.W.A.C., O. Basaraba Branch, Hafford, Sask. 25.00
U.W.A.C., Lesia Ukrainka Branch, Richard, Sask. 25.00
U.W.A.C., Redwater, Alta. 25.00
U.W.A.C., Stenen, Sask. 25.00
U.W.A.C., Tolstoi, Man. 25.00
Mrs. M. Andrechuk (Dauphin) 23.00
Mrs. O. Bodnar (Mississauga) 20.00
Dobr. Natalka Flak (Edmonton) 20.00
Lidia Liber (Etobicoke) 20.00
Mrs. V. Smereka (Bradford, England) 20.00
Pauline Yaremchuk (Myrnam, Sask.) 20.00

Dobr. Kateryna Bublyk (Toronto) 15.00
Nila Gawa (Toronto) 15.00
Mary Hryhorczak (Ethelbert, Man.) 15.00
Maria Bezpechny (Niagara-On-the-Lake) . 13.00
Anne Kondrat (Waterford) 13.00
Emilia Trufyn (Brampton) 13.00

Mrs. A. J. Dorosh (Saskatoon) 10.00
Mrs. Dykun (Dauphin) 10.00
Katherine Fidyk (Melfort, Sask.) 10.00
M. Kipen (Barry's Bay, Ont.) 10.00
Anastasia Nellie Oystryk (Kamsack, Sask.) 10.00
Anne Shwets (Dauphin) 10.00
Julia Wyshniowsky (Winnipeg) 10.00

Yaroslawa Maksymkiw (Montreal) 8.00
Mrs. Lydia Melnyk (Toronto) 8.00
Olga Regush (Montreal) 8.00
Mrs. K. Sawycka (Lasalle, Que.) 8.00
Julia Varvarich (Montreal) 8.00

The above is a list of donations received and processed by **January 9, 1995.**

G-20

MAGAS MRS L
13331-124 AVE
EDMONTON AB
T5L 3A4

1 Nov, 94

ВИДАННЯ, ЯКІ МОЖНА НАБУТИ В ЦЕНТРАЛІ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ITEMS THAT MAY BE PURCHASED FROM THE NATIONAL OFFICE UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA

851 Barton Street East, Hamilton, Ontario L8L 3B4
Telephone (905) 312-4742 Fax (905) 524-5362

МИСТЕЦТВО	ПОПЕРЕДНЯ ЦІНА	НОВА ЦІНА
UKRAINIAN EMBROIDERY DESIGNS AND STITCHES	12.00 + GST	8.00
UKRAINIAN WEAVING PATTERNS WITH INSTRUCTIONS by D. Yanda	25.00	15.00
UKRAINIAN CANADIANA	10.00	6.00
COOK BOOK, YORKTON	10.00	6.00
COOKING UKRAINIAN STYLE, YORKTON	8.00	4.00
COUNTRY COOKERY, ROBLIN, MAN.	12.00	8.00
UKRAINIAN DAUGHTERS' COOK BOOK, REGINA	12.00	8.00
KURELEK HASTY NOTES (GST inc.)	7.95	7.00
HASTY NOTES WITH ENVELOPES SMOLOSKYP INSIGNIA	5.00 doz.	3.00
PLACE CARDS WITH SMOLOSKYP INSIGNIA (50 cards)	12.50	8.00
SERVIETTES WITH SMOLOSKYP INSIGNIA (pkg. of 100)	5.50	4.00
SET OF 20 PYSANKY CARDS (GST inc.)	12.00	8.00
SPOONS WITH SMOLOSKYP INSIGNIA	8.00	5.00
UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION HYMN, CASSETTE (GST inc.)	12.00	6.00
MEMBERSHIP PINS, SMOLOSKYP	17.00	10.00
ІСТОРИЧНІ		
ПІВСТОЛІТТЯ НА ГРОМАДСЬКІЙ НИВІ, Н. Когуська. **Billingual**	40.00	18.00
ВИДАТНІ ЖІНКИ УКРАЇНИ, Н. Полонська-Василенко	8.00	5.00
НАРИСИ З УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ, 3 томи **Billingual**	15.00	10.00
ЧВЕРТЬ СТОЛІТТЯ, (м'ягка обкладинка) Н. Когуська	/	2.00
ПРОГРАМИ		
НА КРИЛАХ ПІСЕНЬ, ПІСНІ З НОТАМИ, слова Л. Українки	10.00	5.00
ЗБІРНИК МАТЕРІЯЛІВ НА 100-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ Л. УКРАЇНКИ	10.00	8.00
ДИТЯЧА ЛІТЕРАТУРА		
ДУХОВНІ ПІСНІ ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ, СУК	8.00	5.00
РЕЛІГІЙНІ ПІСНІ ДЛЯ НЕДІЛЬНИХ І РІДНИХ ШКІЛ, о. В. Слюзар	4.00	1.00
НАША ВІРА — OUR FAITH — SADOCHOK, Level One, (GST inc.)	12.00	8.00
РЕЛІГІЙНІ		
СВЯТА ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ, Прот. Д-р. І. Стус. **Billingual**	8.00	5.00
ІНШЕ		
СТАТУТ — CONSTITUTION (GST inc.)		
ГРАМОТИ, 25-літ або більші (можна дописати роки)	5.00	3.00
ГРАМОТИ ПОЧЕСНІ	/	3.00
	/	1.75

NOTE: POSTAGE AND HANDLING EXTRA